

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 19

Utgitt 22 mai

1936

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

7 mai.

I medhold av lov om handelsnæring av 8 mars 1935 §§ 90 og 109 stadfester departementet herved som gjeldende inntil videre de av Farsund bystyre i møter 12 september 1935 og 16 april 1936 vedtatte torvvedtekter for Farsund, sålydende:

§ 1. Ledelsen av torv- og fiskehandelen i Farsund forstås av et torvstyre, bestående av politibetjenten samt 1 av formannskapet og 1 av Handelsstandsforeningen for 3 år valgte medlemmer. Styret velger selv sin formann.

§ 2. Politibetjenten har å påse at torvvedtektene og torvstyrets pålegg blir overholdt og etterkommet. Han har å overta opsynet og inkassere de fastsatte avgifter.

§ 3. Til almindelig fiskehandel og torvhandel anvendes båthavnen og torvet ved denne, dog under nødvendig hensyntagen til politiets bestemmelser med hensyn til orden og trafikk. Torvstyret kan også med formannskapets samtykke tillate torvhandel på andre steder på vesentlig de samme betingelser som bestemt for torvet — hvis dette viser sig påkrevet.

§ 4. Handelen på torvet kan begynne kl. 7 og skal være avsluttet kl. 15, om lørdagen kl. 18. Fiskehandelen rammes ikke av denne bestemmelse. Torvstyret kan i undtagelsestilfelle — når det finnes nødvendig — forlenge eller forkorte tiden. Søn- og helligdager tillates ingen handel.

§ 5. Selgerne skal ordne sine utsalg på den måte som torvstyret bestemmer og iaktta de av torvstyret gitte pålegg. Den som — skjønt påminnet — ikke etterkommer forskriftene, kan bortvises. De handlende må ikke på torv eller brygge henkaste bedervede varer, emballasje eller annet avfall.

§ 6. Ved torvtidens slutt skal alle varer, emballasje, vogner, bord, kurver og lignende som har vært benyttet av selgerne være fjernet fra torvet og plassen ryddiggjort.

§ 7. På torvet kan etternevnte ta plass og selge sine varer:

- 7 mai. 1. Personer som selv eller ved sine folk selger produkter av eget gårds-, have- eller skogbruk, egen jakt, eget fiske eller egen husflid eller som selger ville urter, bær eller blomster, alt forsåvidt det er varer som vedkommende efter handelsloven har rett til å forhandle ved omførsel fra torv.
2. På den del av torvet som ikke er optatt av de under punkt 1 nevnte personer, kan torvstyret anvise plass til andre personer til salg av varer som de har rett til å forhandle ved omførsel fra torv.

Handelsgartnerier og lignende større produsenter henregnes under punkt 2. Ingen må ha mer enn 1 utsalgssted på torvet. I tvilstilfelle blir personer som ikke kan legitimere å inngå under post 1, å henregne under post 2.

§ 8. De under § 7 punkt 1 nevnte personer har rett til å benytte torvet avgiftsfritt. For fast plass betales en avgift av kr. 10,00 pr. år. De under § 7 punkt 2 nevnte forhandlere betaler følgende avgifter:

Håndkjerrer, border, kasser, kurver og lignende kr. 0,75 pr. dag,

hestekjøretøier og mindre biler kr. 1,00 pr. dag,

lastebiler kr. 1,50 pr. dag,

omreisende forhandlere kr. 5,00 pr. dag.

Ønskes fast plass og sådan innvilges, betales en særskilt avgift av kr. 10,00 til kr. 25,00 pr. år.

For biler og andre kjøretøier, hvorfra der vesentlig omsettes jordbruksprodukter, er der adgang til istedenfor dagsavgift og særskilt avgift å betale en årsavgift av kr. 60,00.

Alle avgifter kan forlanges betalt forskuddsvis.

Tvistemål som måtte opstå angående avgiftsberegningen avgjøres av torvstyret.

Tillatelse til å ta fast plass på torvet kan ikke overdras til andre og den kan når som helst tilbakekalles av torvstyret.

§ 9. Enhver som ønsker plass på torvet er forpliktet til å gi torvstyret alle forlangte opplysninger med hensyn til vedkommende vares opprinnelse.

§ 10. Salg av frukt og matvarer på torvet skal foregå på den måte som helserådet med hjemmel av sundhetslovgivningen bestemmer. Hvorvidt og i hvilken utstrekning der skal være adgang til å selge kjøtt på torvet bestemmes av formannskapet efter at torvstyret og helserådet har uttalt sig.

7 mai. **Skriv** frå Landbruksdepartementet.

I medhald av lov frå 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk, jfr. kongeleg resolusjon av s. d., hev Landbruks-

departementet under 7 mai 1936 fastsett desse fiskereg- 7 mai.
lar for Vestre Slidre herad, Opland fylke:

1. I alle fjell- og åsvatn innan heradet er all fisking forbode frå og med 15 september til og med 31 desember.

2. I Slidrefjordvassdraget frå Fosheim bru til Kårstad-øyi er all fisking forbode frå og med 25 september til og med 31 desember.

3. Dragnet og not er det forbode å bruka i alle heradets fjell- og åsvatn som ikkje heilt er i privateige.

4. Bunde fiskereidskap skal for fjell- og åsvatn og Slidrefjordvassdraget ha ei vidd av minst 35 mm millom kvar knute. Mælt over 5 masker skal desse tilsaman mæle minst 175 mm.

Dette gjeld ikkje hjelpereidskapet håv.

5. Sløer og liknande innreidningar skal millom botnspilone ha eit avstand av minst 40 mm. Tverrspilor er forbode, og alle sløer skal vera slik innreida at all fisk som fell ned, kan koma ut i elvi utan hindringar. Dette gjeld berre dei sløer som frå gamalt hev vore i bruk. Det er forbode å byggja nye sløer. I fredingstidi skal botnspilone i sløer takast heilt burt, so ingen ting stengjer for fisken.

6. Lyster og all fiskemåte som krev bruk av eldsljos eller anna kunstigt ljøs, er forbode.

7. Desse reglane gjeld ikkje Strandefjorden frå Fosheim bru til Nord-Aurdal grense, og heller ikkje elvi millom Lofoss og Kårstadøyi, Støosen ved Helin og den delen av Nordre Syndin som ligg på Vestre Slidres grunn.

8. Brot på desse reglane vert straffa.

9. Desse reglane tek til å gjelda straks og gjeld til vidare, men ikkje lenger enn ut året 1945.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

8 mai.

Med hjemmel i § 5 i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 6 juni 1930 med brigdelover av 24 juni 1931 og 29 juni 1934, jfr. Landbruksdepartementets skrivelse av 24 juni 1935, bestemmes:

Den ved Landbruksdepartementets skrivelse av 9 juli 1935 fastsatte maksimumssats for utjevningsavgift på melk som innen Østlandske melkesentrals område leveres direkte fra produsent til forbruker, forhøies fra 3,25 øre til 3,5 øre pr. liter.

Den forhøiede sats gjelder fra og med 1 mai 1936 og inntil videre.

For øvrig blir Landbruksdepartementets skrivelse av 11 januar 1935 med de endringer som er foranlediget ved forannevnte skrivelse av 9 juli 1935 fortsatt gjeldende.

9 mai. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Flatanger herredstyre, Nord-Trøndelag fylke, i møter 13 mai og 30 juni 1933, 15 oktober 1935 og 6 april 1936 vedtatt beslutning om nye politivedtekter for herredet.

I vedtektenes § 14 siste avsnitt er henvisningen til politiloven av 10 juni 1927 § 19 forandret til politiloven av 13 mars 1936 nr. 3 § 27.

Politivedtekten lyder så:

Kapitel 1. *Om veifred.*

§ 1. Som offentlig vei regnes i disse vedtekter enhver vei, sti, adkomst, dampskibsbrygge, offentlig anlegg og plass eller lignende som er almindelig beferdet eller bestemt for almindelig ferdsel.

§ 2. På eller i nærheten av offentlig vei må der ikke finne sted oppløp eller sammenstimling med f. eks. slagsmål, skrik, skrål, høirøstet tale eller annen larmende, voldsom eller fornermelig adferd hvorved veifreden eller den offentlige orden forstyrres, sømmeligheten krenkes, ferdselen hemmes eller veifarende forulempes. Kortspill, dans eller fortæring av rusdrikk på eller i nærheten av offentlig vei er forbudt. Fortæring av rusdrikk er også forbudt på åpen båt, på dekket av båt eller annen farkost som ligger ved brygge eller kai.

§ 3. Når flere mennesker er samlet på offentlig vei, såsom folke- eller demonstrasjonstog og lignende, er de forpliktet til å rette sig efter de anordninger politiet måtte gi med hensyn til opretholdelse av orden og til betryggelse av publikum.

§ 4. Det er forbudt på offentlig vei eller ut over samme å avfyre skytevåben eller avbrenne krutt, fyrverkerisaker eller lignende. Det samme gjelder også i veiens nærhet når det kan befryktes at hester skremmes derved. Det er likeledes forbudt på offentlig vei å kaste stein, snøball, smuss eller annet som kan forulempe den veifarende eller volde skade.

§ 5. Det er forbudt på eller i nærheten av offentlig vei å legge, sette eller anbringe noe som kan skremme hester

eller hindre eller volde fare for ferdselen. Avfall, glasskår 9 mai.
og lignende må ikke henlegges på offentlig vei.

§ 6. Når det på eller i nærheten av offentlig vei skal foretas arbeide som kan være til hinder for ferdselen eller gjøre den usikker, såsom mineringsarbeide og lignende, skal det iakttas fornøden forsiktighet for å hindre fare eller ulykke. Ved mineringsarbeide skal alltid vakthold utsettes. De sikkerhetsforanstaltninger som politiet måtte påby, skal etterkommes.

§ 7. Det må iakttas at hester eller andre kreaturer ikke tjøres så nær offentlig vei at trafikken hemmes.

§ 8. Politiet kan forby akning med kjelke eller sparkstøtting m. v. på offentlig vei når dette kan være til hinder eller fare for ferdselen.

Kapitel 2. Om hunder.

§ 9. Når hunder viser sig biske eller glubske, skal eieren holde dem forsynt med forsvarlig munnekurv eller holde dem vekk fra offentlig vei eller på annen måte gjøre dem uskadelige. Det samme gjelder efter bestemmelse av politiet om hunder som har for vane å forulempe mennesker eller dyr ved å fare mot dem. Det er forbudt å tirre eller hisse hunder sammen. Tisper må i løpetiden holdes inne eller forsvarlig bundet. Hunder må ikke medtas til kirke eller offentlige møter eller forsamlinger. Ukjente hunder eller hunder som påtreffes omløpende uten ledsager, kan optas av politiet og selges eller skytes 8 dager efter at eieren forgyves er varslet ved kunngjørelse i offentlig avis.

Kapitel 3. Om fredning av offentlige innretninger.

§ 10. Ingen uvedkommende må tende eller slukke de på offentlig vei anbragte lykter.

§ 11. På kirkegården må ikke lek eller annen opførsel som er upassende for stedet finne sted.

§ 12. Det er forbudt å bortta eller flytte, skjære eller risse i, skrive, tegne eller male på, bøie eller løsrive eller på annen måte skade eller besudle innretninger eller gjenstander bestemt til offentlig nytte eller pryð, såsom treplantninger, stakitter, benker, grunder og grindstolper, vannposter, telefon og lysledningsstolper, innhegninger og lignende. Det samme gjelder del av hus, mur, plankeverk, gjerder, port eller lignende som støter til offentlig vei. Det er likeså forbudt å foreta de forannevnte handlinger med eller gjøre uleselig lovlig opplåtte offentlige og private plakater eller bekjentgjørelser.

9 mai.

Kapitel 5. Om offentlige forestillinger m. v.

§ 13.

- a) Forestillinger av de i lov av 22 mai 1875 § 1 omhandlede slags, nemlig konserter og dramatiske forestillinger, skuespill, operaer, balletter, pantomimer og lignende (kirkekonserter undtatt) må ikke holdes uten tillatelse av politiet.
- b) Forestillinger eller fremvisninger av andre slags enn foran nevnt såsom revyteatere, varieteer, kabaretter, viseaftener, sirkus og andre severdigheter må ikke holdes uten politiets tillatelse. Det samme gjelder offentlig dans, maskerade, karusell, skytebane, ringkastning eller lignende der drives som næring.
- c) Dans, fester og andre sammenkomster hvor der er adgang for en ubestemt krets av personer skal anmeldes til politiet og kan ikke uten politiets tillatelse holdes lengere enn til kl. 2.

§ 14. For forestillinger og fremvisninger som omhandlet i § 17 a) og b) skal det for hver aften eller hver forestilling betales en avgift til kommunekassen av kr. 5,00—kr. 50,00 efter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse. Avgiften blir forskuddsvis å innbetale til lensmannen. For forestillinger m. v. hvis inntekter går til veldedige formål, blir avgift ikke å betale. For øvrig kan formannskapet efter omstendighetene frafalle eller nedsette avgiften.

Med hensyn til avgift til politiopsyn henvises til politiloven av 13 mars 1936 nr. 3 § 27.

§ 15. Hvis fyll eller annen uorden forekommer, skal vedkommende ansvarlige varsle politiet og gi de opplysninger dette måtte forlange. På eller omkring steder hvor der holdes offentlige møter, forsamlinger og lignende, skal dans, kortspill og fortæring av rusdrikk være forbudt. Under sammenkomst med dans er kortspill og fortæring av rusdrikk forbudt.

§ 16. Politiet har uhindret og gratis adgang til de sammenkomster det har gitt tillatelse til, og skal av arrangørene anvises passende plasser.

§ 17. Ved offentlige forestillinger og lignende skal de besøkende iakta sømmelighet og orden og må ikke ved støi, banking, vedholdende bifalls- eller mishagsytringer eller på annen måte hindre eller avbryte deltagere i nytelsen derav.

§ 18. Når tillatelse er gitt noen til å gå omkring og opføre musikk, forevise kunster og severdigheter eller annet, må sådant dog ikke finne sted på offentlig vei uten særskilt tillatelse av politiet.

§ 19. Overtredelse av denne vedtekts bestemmelser eller noen i henhold til samme gitte bestemmelser straffes efter straffelovens § 339 punkt 2, forsåvidt strengere straffebestemmelser ikke kommer til anvendelse. 9 mai.

§ 20. Denne vedtekt trer i kraft 1 — en — måned efter stadfestelsen. Fra samme tid opheves de ved kongelig resolusjon av 27 februar 1897 stadfestede vedtekter for Flatanger herred.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

9 mai.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Fredrikstad bystyre i møte 23 april 1936 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 63 for Fredrikstad.

Vedtekten er sålydende:

«Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges uten bygningsrådets tillatelse. Foruten de i bygningslovens § 63, 1 omhandlede hensyn til de omboende skal der ved bedømmelsen av om tillatelse bør gis til anlegg av bensinstasjon og tankanlegg også tas hensyn til hvorvidt anlegget vil virke generende for ferdseien eller skjemmende for vedkommende strøk.»

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

9 mai.

I henhold til § 57 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre det av Sandnes bystyre i møte 23 april 1936 vedtatte tillegg til § 2 i regulativet for opmålingsforretninger i Sandnes.

Tillegget er sålydende:

«For eftermåling av grensene for tidligere opmålt og kartlagt eiendom efter grunneierens begjæring, beregnes gebyret med en halvdel av satsene under § 2 a.

For påvisning i marken av regulerte gatelinjer betales kr. 10,00 pr. påvisning.»

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

9 mai

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Bergen bystyre i møte 20 april 1936 vedtatte beslutning om at byggehøiden mot Kong Oscars gate for kvartalet mellem Peter Jebsens gate og Lungegårdsbakken fastsettes til 9 meter (3 etasjer).

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

12 mai

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og § 66 i lov om brandvesenet av 15 august 1908, jfr. kongelig resolusjon av 11 desember 1924, skal departementet herved bestemme at det bygningsloven underlagte

12 mai. strøk i Lier herred samt Lier brandkommune, Buskerud fylke, utvides.

Grensen for det utvidede strøk går fra det punkt på jernbanelinjen hvor de gamle grenser for Lierstrandens brandkommune slutter, fortsetter for det nyregulerte strøk langs jernbanelinjen i en lengde av 600 m. Herfra går grensen videre i nordøstlig retning i rett linje til et punkt på Ringeriksveiens vestsida som ligger 630 m fra veikrysset ved Amtmandsvingen. Grensen følger Ringeriksveiens vestsida til Amtmandsvingen og videre i samme retning til Drammensfjorden, hvorefter den følger fjorden til den treffer grensen for Lierstranden brandkommune og følger denne videre til utgangspunktet ved jernbanelinjen.

12 mai. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre de av Mjøndalen bygningskommunestyre i møte 6 mars 1936 vedtatte bygningsvedtekter for Mjøndalen bygningskommune, Buskerud fylke, dog således at i vedtekten til bygningslovens § 47, 1ste punktum rettes «kan» til «skal».

Enn videre opheves følgende eldre bestemmelser:

1. Kongelig resolusjon av 19 januar 1912 om forandret sammensetning av bygnings- og reguleringskommisjonen.
2. Kongelig resolusjon av 23 juli 1915 om betalingsregulativ for byggetilsyn m. v.

De approberte bygningsvedtekter for Mjøndalen bygningskommune har følgende ordlyd:

§ 1. (Til lovens § 12.)

Byarkitekt og stadskonduktør er bygnings- og reguleringschefen.

Medlemmer av bygningsrådet som har medvirket ved utarbeidelsen av en byggeanmeldelse, fratrer ved sakens behandling.

§ 2. (Til lovens § 26.)

Bebyggelse av en tomt kan nektes, når der ikke foreligger en av bygningsrådet godkjent tomteinndeling for vedkommende kvartal og i tilfelle for de med dette naturlig sammenhengende kvartaler, såfremt selgeren eller byggherren eier kvartalet.

§ 3. (Til lovens § 47.)

Grunneierens plikt til å refundere kommunen dens utlegg til erhvervelse av grunn til gate skal gjelde inntil det maksimum og på sådan måte som foreskrevet i lovens § 47.

Er det ydet refusjon til kommunen for gategrunn til en mindre bredde og gaten senere besluttet utvidet til en større

bredde, plikter grunneieren også å refundere kommunen 12 mai.
dens utlegg til ytterligere grunnerhvervelse inntil det maksimum og på sådan måte som er foreskrevet i lovens § 47. Når særlige grunner foreligger kan bygningskommunestyret frafalle den kommunen efter denne paragraf tilkommende refusion.

§ 4. (Til lovens § 48.)

Punkt 1. Bebyggelse av en eiendom må ikke finne sted medmindre der til eiendommen fører oparbeidet og av bygningsrådet godkjent gate. Det kan dog ikke kreves at gaten skal oparbeides i større bredde enn 8 meter, heri innbefattet fortaug. Fra bestemmelsene kan bygningskommunestyret dispensere efterat uttalelse er innhentet av bygningsrådet. Eierne må i så fall ved tinglyst erklæring forplikte sig til på forlangende av bygningskommunestyret senere å oparbeide gate inntil 8 meters bredde.

Punkt 3. Grunneierne skal, hvis ikke bygningskommunestyret helt eller delvis fritar derfor, refundere kommunen dens utlegg til oparbeidelse av gate.

Bygningskommunestyret avgjør for hvert gatearbeide hvor stor del av kommunens utlegg til gateoparbeidelsen grunneierne skal refundere. Dog skal grunneiernes forpliktelse ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved oparbeidelsen av gaten i en bredde av inntil 12,5 meter. Kan gaten kun bebygges på en side, skal grunneiernes forpliktelse ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i foregående ledd omhandlede utgifter.

Når særlige grunner foreligger, kan bygningskommunestyret helt eller delvis frafalle den kommunen efter foranstående bestemmelse tilkommende refusion.

Den grunneier som efter denne vedtekts ikrafttredden har bebygget eller bygger sin tomt med bygning som har vindu eller dør mot eller innkjørsel fra den nyanlagte gate, skal erlegge sin andel av erstatningssummen innen 3 måneder efterat opgave over størrelsen er meddelt, eller i høist 10 årlige terminer mot at der svares 5 av hundre i årlig rente av det til enhver tid tilbakestående beløp.

Om erstatningsplikten blir der ved kommunens foranstaltning å avholde fornøden tinglysning til anførsel på vedkommende eiendoms folio i panteregistret.

Punkt 4. De om oparbeidelse av gater gjeldende regler blir å befølge også når eldre vei inngår i regulert gate.

§ 5. (Til lovens § 57.)

Betaling for opmålingsforretninger m. v. erlegges til bygningskommunens kasserer efter følgende regulativ:

- 12 mai. 1. For opmåling eller grenseutstikning av tomter og grunner betales:

Når arealet ikke overstiger 1000 m² kr. 10,00

Når arealet overstiger 1000 m² gis et tillegg av » 5,00
for hver påbegynt 1000 m².

For helt eller delvis bebygget grunn erlegges $\frac{1}{2}$ part mere i opmålingsgebyr enn bestemt under 1. I denne betaling der kan forlanges erlagt samtidig med rekvisisjonen, er innbefattet erstatning for medhjelp, instrumenthold samt for forretningens beskrivelse og bekreftet utskrift av samme. Betaling til kartvidne erlegges ekstra med kr. 2,50 for hver forretning.

2. Blir det målte areal å beregne i forskjellige særskilt angitte deler, økes gebyret for det samlede areal med en femtedel av ovenstående under § 1 bestemte gebyr for hver særskilt opmålt del.

3. For fremmøte til avholdelse av begjært opmålingsforretning, som av en av administrator utilregnelig årsak ikke kan fremmes erlegges kr. 15,00.

4. For gjenpart av eldre kartforretninger betales halvdelen av de i punkt 1 bestemte gebyrer.

5. For nivellement til bestemmelse av en tomts høide i forhold til regulert gatehøide betales kr. 10,00. Utføres sådant nivellement i forbindelse med opmålingsforretning over samme tomt, betales herfor kr. 3,00.

6. For attest vedkommende grunneiendommers areal erlegges kr. 5,00. Samme gebyr erlegges også for sammenføring av eiendommer.

§ 6. (Til lovens § 61.)

Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til opphold for mennesker uten at der til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt drikkevann, og hvis bygningsrådet bestemmer det, også vann til brandslukning. Det samme gjelder om bygning bestemt til opphold for dyr.

§ 7. (Til lovens § 63, 2.)

Gassverk, kruttverk, cellulosefabrikker eller fabrikker for tilvirkning av lim og gjødningsstoffer samt tarmrenseri, sildeoljefabrikker og lignende bedrifter hvori lagres, utvikles eller fremstilles stoffer som er eksplosive, sterkt giftige eller illeluktende, er der uten bygningsrådets samtykke forbudt å anlegge innen bygningskommunens område.

Forinnen bestemmelsen fattes, skal brandstyret eller i tilfelle helserådets uttalelse innhentes.

§ 8. (Til lovens § 69.)

12 mai.

Ved opførelse av en bygning på hjørne skal brutt hjørne anordnes, dog som regel ikke med større bredde enn 3 meter og med like store vinkler med sideflaten, medmindre anderledes er fastsatt i byplanen. Det samme gjelder innhegning av sådant hjørne.

Bygningsrådet kan dog tillate eller påby skarpt hjørne eller anderledes utformede hjørneløsninger, hvor det av estetiske hensyn finnes ønskelig. Det kan likeledes tillate at hjørnet brytes kun i en del av bygningens høide.

§ 9. (Til lovens § 74.)

Bygninger med beboelses- eller arbeidsrum i 3 etasjer eller derover, kjeller og loft ikke medregnet, må være opført av ildfaste konstruksjoner og innvendige vinduer mot entre, korridor eller rum for øvrig der står i direkte forbindelse med trapperum, må dekkes med ildsikkert glass i faste jernrammer. Lysåpninger i dører mot samme rum, samt i, over eller ved siden av dører mot trapperum dekkes av ildsikkert glass.

Innredes i disse sistnevnte bygninger beboelsesrum eller arbeidsrum på loftet, må rummenes og korridorenes vegger og tak der gjøres ildfaste eller ildsikre på en av bygningsrådet godkjent måte.

§ 10. (Til lovens § 75.)

§ 75 gis følgende tillegg:

Enhver bygning innredet til varig opphold for mennesker skal ha et gårdsrum av mest mulig regelmessig form. Det skal utgjøre minst $\frac{1}{3}$, ved hjørnetomt $\frac{1}{4}$ del av bygningens grunnflate. Gårdsrummets areal må ikke være mindre enn 80 m². Dets minste utstrekning må ikke være under 8 meter. Bygningsrådet kan dog tillate at gårdsrummets størrelse og utstrekning innskrenkes.

Bygningsrådet kan dessuten i særlige tilfelle efterat helserådet og brandchefen har uttalt sig, tillate at gårdsrummet overdekkes under forutsetning av at underliggende rum får tilstrekkelig lys og luft. Hvor gårdsrum som tilhører flere eiendommer støter umiddelbart til hverandre, kan de nevnte arealer innskrenkes, når det felles gårdsrum til alle kanter ved tinglyst erklæring sikres en bredde som tilsvarende den for kvartalet fastsatte største tillatte gesimshøide.

Sådant felles gårdsrum kan opdeles ved gjerder efter bygningsrådets bestemmelse, efterat brandchefens erklæring er innhentet.

Innredning av en bolig hvis samtlige beboelsesrum vender mot gårdsrum kan nektes av bygningsrådet, når dette finner at boligen ikke får tilstrekkelig sol, lys og luft.

12 mai. § 11. (Til lovens § 86.)

§ 86 gis følgende tillegg:
Bygningsrådet kan i særlige tilfelle tilstede undtagelse fra bestemmelsen i lovens § 86 for mindre frittliggende bygninger.

§ 12. (Til lovens § 90.)

§ 90 punkt 4 gis følgende tillegg:

Får trappehuset kun overlys, skal den fri åpning mellom trappeløpene være minst $\frac{1}{8}$ av trappehusets flateinnhold og ha en minstebredde av 50 cm.

§ 13. (Til lovens § 94.) Heiseanlegg.

1. Heisesjakter, som inne i bygning forbinder flere etasjer, må som regel ikke anbringes i nærheten av ildsteder eller rum med ildsfarlige bedrifter, og må ha ildfaste vegger, som kun er forsynt med de nødvendige dører og lysåpninger. Inne i sjakten må kun anbringes de til heisen hørende deler.
2. Materiale og tykkelse for de ildfaste sjaktvegger skal på forhånd godkjennes av bygningschefen.
3. Sjaktene må ha jevne og glatte vegger og må være ildfast avdekket eller ført 20 cm over takflaten. Munner sjakten ut i gårdsplassen eller i det fri, kreves ikke avdekning med ildfast materiale.
4. Fra bestemmelsen om ildfaste sjaktvegger er undtatt:
 - a) Heiser anordnet i trappehus, eller som forbinder over hinannen liggende gallerier, plattformer eller lignende.
 - b) Heiser som kun forbinder 2 over hinannen liggende etasjer, og som er således innrettet at de enten ved hjelp av stolen eller ved automatiske lemmer i øverste og nederste stilling helt lukker gulvåpningen.
 - c) Småheiser, hvorved forståes heiser som ikke kan betredes, og som i privatus forbinder 2 over hinannen liggende etasjer.
5. Gjennembrytning av gulv utenfor heisesjakt for motveker eller lignende er kun tillatt når der mellom gulvene anbringes ildfaste mantler i hele etasjehoiden. Ved styreinnretninger må styretauget eller -stangen anbringes i tettsluttede hylser i gulvet.
6. Lysåpninger i sjaktvegger skal være forsynt med vinduer, som ikke kan åpnes inn mot sjakten. De må heller ikke kunne åpnes av uvedkommende. Lysåpninger som ikke vender ut mot det fri, skal være forsynt med minst 10 m/m ildfast glass i ildsikker innfatning.

7. a) Heiser ved hvilke ikke sjakt fordres, skal på annen 12 mai. betryggende måte innhegnes, så mennesker ikke kan komme til skade.
- b) Sådanne innhegning skal være minst 2 meter høi og undtagen for under 4 c) nevnte småheiser — av ildsikkert materiale. Består den av gitter, ståltrådnnett eller lignende, må det ikke ha større maskevidde enn 1 cm² med mindre avstanden mellom gitter og heisestol eller motvekt er så stor at større åpning kan tillates.
8. a) Enhver inngangs- eller inntaksåpning i sjaktveggen eller innhegning skal være forsynt med dør, som ikke kan slå inn i heisebanen.
- b) Såfremt heisestol ikke befinner sig foran døråpningen, må ikke døren kunne åpnes utenfra uten anvendelse av spesiell nøkkel.
- c) Døren må være selvlukkende såfremt den ikke står i sådant avhengighetsforhold til heisestolen at ingen fare kan befryktes. Bestemmelsene i punkt b og c gjelder ikke dør for inntaksåpning som ligger minst 80 cm over gulvet.
9. Dører til ildfaste sjakter skal være ildfaste, enten av tre med tett jernbelegg på begge sider eller av annen godkjent ildfast konstruksjon. Vender døren ut i det fri, bortfaller denne bestemmelse.
10. Hvor der fordres nøiaktig samarbeide mellom låsdeler på karm og dør, skal karmene være av tilstrekkelig solid jern.
11. Med undtagelse av de i post 4 c) omhandlede småheiser må ingen heis tas i bruk uten uttrykkelig skriftlig tillatelse fra bygningschefen. Før sådan tillatelse gis, skal den underkastes en spesiell kontroll.

Videre skal vareheiser kontrolleres hvert år, personheiser med høist 1/2 års mellomrum. Den for sådan prøve nødvendige montørhjelp og anordning bekostes av eieren. Bygningschefen kan til denne kontroll søke sakkyndig hjelp i den utstrekning han finner det nødvendig.

Dog må omkostningene hermed ikke overstige:

For nyanlegg av personheiser	kr. 30,00
For nyanlegg av vareheiser	» 20,00
For periodisk eftersyn, samt kontroll efter reparasjon	» 15,00

Enhver innehaver av heiseanlegg eller enhver der på hans vegne har tilsyn med driften, er ansvarlig for at

12 mai. heisen bare brukes når den er i full stand og overensstemmende med gitte forskrifter.

Enhver heis for personbefordring skal stå under tilsyn av en dertil kyndig person over 18 år fortrolig med heisens innretning og bruk og godkjent av bygningschefen ved skriftlig bevidnelse. Denne må samtidig ved skriftlig erklæring påta sig ansvaret for heisens pasning.

§ 14. (Til lovens § 97, 2.)

Hvor det efter bygningsrådets skjønn er nødvendig, skal der på tak anbringes snefangere og stiger av ildfast materiale i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjoner som av bygningsrådet godkjent.

På bygning mot gate eller plass, som er åpen for almindelig ferdsel kan bygningsrådet når det finner det påkrevet for å sikre ferdselen i stedet for snefangere påby tak, som ikke har fall mot gaten eller fortaug eller takopbygg som kan hindre helt sne- og isavfall fra taket.

§ 15. (Til lovens § 104.)

§ 104 punkt 3 skal lyde således:

I beboelsesrum med skråtak må gjennemsnittshøiden være minst 2,2 meter, i eneboliger og småhus minst 2,2 meter og høiden under skråtaket intetsteds under 1,5 meter. Bestemmelsen om gjennemsnittshøide og minsthøide gjelder dog ikke for alkover som ved minst 2 meters bred åpning uten dør står i direkte forbindelse med beboelsesrum.

Undtagelse fra bestemmelsene om gjennemsnittshøide og minsthøide kan under særegne omstendigheter tilstedes av bygningsrådet med samtykke fra ordføreren i helserådet.

Ad punkt 8: Bygningsrådet kan med helserådets samtykke tillate at rum, hvis gulv ligger lavere enn det omgivende terreng, anvendes til beboelse når bestemmelsene i 105, 2 befølges.

§ 16. (Til lovens § 110.)

I nybygg skal der anbringes forbrenningsovn av tilstrekkelig kapasitet for søppel og avfallstoffer. Bygningsrådet kan dog fritta herfor.

§ 17. (Til lovens § 120.)

Skur på byggeplass til anvendelse under en bygnings opførelse kan tillates av bygningschefen i den utstrekning som han finner forsvarlig i hvert enkelt tilfelle.

§ 18. (Til lovens § 124.)

I stedet for § 124 punkt 2 og 3 skal gjelde følgende:

2. Anvendelse av skjemmende farver eller skjemmende reklamer, skilter og lykter på bygninger, støttemur eller

innhegninger tillates ikke, og kan av bygningsrådet 12 mai. kreves forandret eller fjernet. Store gavltreklamer skal anmeldes, for øvrig behøver reklamer, maling og anbringelse av skilter flatt på veggen ikke på forhånd å anmeldes.

3. Avgjørelse av det i punkt 1 og 2 omhandlede spørsmål — med undtagelse av uthengsskilter, som godkjennes av bygningschefen — treffes av bygningsrådet. Dog skal saken i alle tilfelle, hvor bygningschefen finner det nødvendig eller om hvilken der er dissens i bygningsrådet, først forelegges et av bygningskommunestyret opnevnt sakkyndig råd til innstilling.

Det samme gjelder hvis vedkommende eier eller byggherre forlanger det. Anke til rådet over avgjørelser i bygningsrådet må være fremsatt innen 4 uker fra bygningsrådets behandling.

§ 19. (Til lovens § 135.)

§ 135 gis følgende tillegg:

Blir et arbeide stående stille i lengre tid enn 1 år skal stillaset og anlegget bringes i sådan stand at det virker minst mulig skjemmende. Varer dette tidsrum lenger enn 2 år, kan bygningsrådet forlange at anlegget fjernes og grunnen ryddiggjøres.

Arbeidet kan besørges utført av bygningsrådet på vedkommendes bekostning, hvis pålegget ikke er etterkommet innen en av bygningsrådet satt frist.

§ 20. (Til lovens § 137.)

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann under sådant ansvar og på sådan måte som foreskrevet i bygningslovens § 137.

Herfra kan bygningsrådet dispensere, når det finner at arbeidets art eller ringe omfang gjør det ubetenkelig.

§ 21. (Til lovens § 144.)

1. For tilsyn med byggarbeiders utførelse erlegges til bygningskommunens kasse for nye bygninger av 1 etasjes høide med bebygget grunnflate,

av inntil 25 m² kr. 5,00

til og med 75 m² » 10,00

derover for hver 25 m² et tillegg av kr. 5,00.

For hver etasje mer enn den første erlegges for dennes grunnflate halyparten av hvad der er bestemt for 1 etasje.

2. For forandringer, ombygninger og reparasjoner beregnes kun for den eller de deler som forandres eller ombygges, og er det kun endel av 1 etasje, legges alene denne dels flateinnhold til grunn for beregningen.

12 mai. Denne beregningsmåte følges også for beboelseskjellere og kvistværelser i nye hus.

3. For åpne og lukkede skurbygninger beregnes tredjeparten av den i 1 fastsatte betaling.

4. For røkpiper eller kanaler i eldre bygninger betales kr. 5,00

For fabrikkpiper så vel eldre som ved nyanlegg betales for piper inntil 20 meters høide .. » 20,00

For fabrikkpiper så vel eldre som ved nyanlegg betales for piper over 20 meters høide » 30,00

5. For innlegning av dampkjeler så vel i ny som i eldre bygning betales når de har en heteplate av inntil 10 m² » 5,00

av inntil 25² » 10,00

og derover » 20,00

For centralopvarmningsanlegg i eldre bygninger betales » 10,00

for mindre bakerovner inntil 2 m² heteplate » 5,00

for større » 10,00

6. For behandling av byggeanmeldelser erlegges til bygningsrådet:

a) For nybygninger av 1 etasjes høide med bebygget areal av inntil 25 m² kr. 4,00 med tillegg av kr. 2,00 for hver overskytende 25 m² inntil 200 m², derover et tillegg av kr. 3,00 for hver 50 m².

For hver etasje mer enn den første erlegges for dennes grunnflate halvparten av hvad der er bestemt for 1 etasje.

b) For utstedelse av attester for anmeldelse av forandringer, reparasjoner og lignende arbeider kr. 5,00.

7. De i dette regulativ bestemte gebyrer skal erlegges til bygningskommunens kasserer innen månedsdagen efter anmeldelsens behandling i bygningsrådet.

§ 22. (Til lovens § 146.)

Helserådet kan påby foranstaltninger som behandlet i bygningslovens § 146.

§ 23. (Til lovens § 150.)

Gårdsrum, ganger og trapper skal holdes i ren og pynkelig stand samt belyst i den utstrekning brandchefen finner nødvendig.

Lys- og luftgraver skal holdes under stadig tilsyn og avfall og urenslighet uopholdelig fjernes. Ubebyggede tomter skal holdes i ryddig og ordentlig stand efter bygningsrådets nærmere pålegg.

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

13 mai.

Motorvognkøyring på vegen Tyin hotell — Øvre Årdal (Veesletta).

I samhøve med lov um motorvagner frå 20 februar 1926 § 19 andre leden vert hermed gjort desse brigde i dei avgrensande fyresegner for motorvognkøyring millom Tyin hotell, Opland fylke, og Årdal (Veesletta), Sogn og Fjordane fylke, som vart fastsette 27 februar 1935.

Fyresegni um at køyring med motorvogn i retning frå Tyin hotell til Øvre Årdal (Veesletta) er tillate i tidi millom kl. 2 og kl. 7, fell hurt og desse nye tider vert fastsette:

Millom kl. 23 og kl. 1,30 med køyring frå Tyin hotell seinast kl. 23. Millom kl. 4 og kl. 7 med køyring frå Tyin hotell seinast kl. 4,30.

I retning frå Øvre Årdal (Veesletta) til Tyin hotell vert noverande køyretid kl. 20—2 avløyst av desse nye tider:

Kl. 20—23 med køyring frå Veesletta seinast kl. 20,30.

Kl. 1,30—4,00 med køyring frå Veesletta seinast kl. 1,30.

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

13 mai.

Avgrensningsfyresegner for skyssing av personar med motorvogn i Volda herad, Møre og Romsdal fylke.

I samhøve med lov um motorvagner frå 20 februar 1926 med brigde frå 6 juni 1930 og 2 juni 1933 § 21, II fyrste leden, vert hermed fastsett å gjelda til so lenge:

«På dei offentlege vegar i Volda herad må skyssing for fortenest med motorvogn utan rute ikkje drivast av andre enn dei som fær løyve av politiet til slik køyring.

Dei nærare fyresegner, millom anna med umsyn til takstar for køyringi, avgift til kontroll m. v., kann fastsetjast av formannskapet etter framlegg frå politimeisteren. Takstane skal godkjennast av fylkesvegstyret for dei strok der det er gjeve løyve til drift av bilrute.

Undanteke frå desse fyresegner er skyssing frå stad som ligg utanfor heradet, til eller gjennom heradet, eventuelt ogso køyring tilbake med dei same personar og skyssing for ein-skild gong etter løyve frå lensmannen.

Vidare er undanteke skyssing av offentlege tenestemenn, lækjarar, dyrlækjarar, jordmøder, sjuke som treng snøgg hjelp og køyring for vegstellet.

Desse fyresegner tek til å gjelda straks.»

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

13 mai.

Avgrensningsfyresegner for skyssing av personar med motorvogn i Grytten herad, Møre og Romsdal fylke.

13 mai. I samhøve med lov um motorvogner frå 20 februar 1926 med brigde frå 6 juni 1930 og 2 juni 1933 § 21, II fyrste leden, vert hermed fastsett å gjelda til so lenge:

«På dei offentlege vegar i Grytten herad må skyssing for fortene med motorvogn utan rute ikkje drivast av andre enn dei som fær løyve av politiet til slik køyring.

Dei nærare fyresegner, millom anna med umsyn til takstar for køyringi, avgift til kontroll m. v., kann fastsettast av formannskapet etter framlegg frå politimeisteren. Takstane skal godkjennast av fylkesvegstyret for dei strok der det er gjeve løyve til drift av bilrute.

Undanteke frå desse fyresegner er skyssing frå stad som ligg utanfor heradet, til eller gjennom heradet, eventuelt ogso køyring tilbake med dei same personar og skyssing for ein-skild gong etter løyve frå lensmannen.

Vidare er undanteke skyssing av offentlege tenestemenn, lækjarar, dyrlækjarar, jordmøder, sjuke som treng snøgg hjelp, køyring for vegstellet og køyring som Romsdal skyssforening driv frå dei flytande hotell som kjem til Åndalsnes.

Desse fyresegner tek til å gjelda straks.»

14 mai. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Aker herredstyre i møte 7 mai 1936 vedtatte regulerings-, utparsellerings- og bebyggelsesplan for gnr. 38 bnr. 27 + 177, Frøen i Aker.

I henhold til § 3 i bygningsloven approberes enn vidare som gjeldende inntil vidare de av herredstyret samtidig vedtatte vedtekter i tilknytning til den ovennevnte plan, dog med en redaksjonell endring av vedtektenes § 6.

Vedtektene skal lyde så:

1. Arealet skal anvendes til rekkebebyggelse samt 1 forretningsgård i tre etasjer.

2. Rekkebebyggelsen samt forretningsgård legges i sådant forhold til de regulerte veier og nabogrenser som bebyggelsesplanen viser. Mindre utbygg kan tillates foran byggeflukten når de ikke gis større fremspring enn 2,5 meter og ikke opføres i mere enn 1 etasje.

3. Rekkebebyggelsens størrelse må ikke overstige 600 m² og forretningsgårdens hovedblokk 150 m².

All bebyggelse utføres i ildfast materiale.

Gesimshøiden er for rekkebebyggelsen på østsiden regnet fra overkant sokkel 6,5 m, på vestsiden regnet fra terreng ca. 8,5 m eller på kote ca. 84,50. Forretningsgårdens sokkel ligger på kote ca. 78,80 og husets høide til gesims er ca. 9,2 m. Takene er flate med vinkel 1 : 15.

4. Ved forretningsblokken er gårdsplassen støpt ca. 14 mai. 200 m² på kote ca. 77. Forretningsblokkens garasjer (maks. 3) har plass under dette dekke med gulv på kote ca. 74.

5. Husfarven må godkjennes av bygningsvesenet.

6. For heromhandlede eiendom gjøres gjeldende bestemmelsene i § 22 i bygningsvedtekter for Aker, hvorefter eendommen i så henseende betraktes som villastrøk.

7. Mot regulert vei må opsettes gjerde av ensartet konstruksjon og farve.

8. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitut å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

9. Undtagelse fra disse vedtekters punkt 2, 3, 4 og 7 kan, hvor særlige grunner taler herfor, tillates av reguleringsrådet innenfor den i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Aker optrukne ramme.

For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Aker.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

14 mai.

Erhvervsmessig personbefordring med motorvogn i Grue herred, Hedmark fylke.

I medhold av lov om motorvagner av 20 februar 1926 § 21, II første ledd, kfr. lover av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

«På de offentlige veier innen Grue herred må erhvervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn ikke drives av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående antallet av sådanne tillatelser, takster for befordringen, største passasjertall, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet efter forslag fra politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjennelse for de streknings vedkommende hvor det er gitt tillatelse til bilrutedrift.

Undtatt fra foranstående bestemmelser er befordring fra sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet, samt kjøring med utenbygds vogn til herredet og tilbake med de samme personer.

Forbudet omfatter heller ikke utfluktskjøring med busser eller lastebiler med godkjent benkearrangement eller leilighetsvis befordring hvor omstendighetene efter politimesterens skjønn gjør at de med bevilling utstyrte vogner er utilstrekkelige i antall, således ved større stevner eller lignende.

Enn videre er undtatt befordring av offentlige tjeneste-

- 14 mai. menn, læger, dyrlæger, jordmødre, syke som trenger hurtig hjelp samt veivesenets transporter.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.»

- 14 mai. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Skien bystyre i møte 4 mai 1936 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 63.

Vedtekten er sålydende:

«Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges uten bygningsrådets tillatelse. Foruten de i bygningslovens § 63, 1 omhandlede hensyn til de omboende skal der ved bedømmelsen av om tillatelse bør gis til anlegg av bensinstasjon og tankanlegg også tas hensyn til hvorvidt anlegget vil virke generende for ferdselen eller skjemmenle for vedkommende strøk. Forinnen bygningsrådet treffer sin avgjørelse, skal brandstyrets uttalelse være innhentet.

- 15 mai. **Kongelig kunngjøring** om avgift til statskassen av apotekenes omsetning.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 24 april 1936 gjort følgende vedtak om avgift til statskassen av apotekenes omsetning:

Den som har fått bevilling til å drive et ikke salgbart apotek, enten i henhold til lov av 4 august 1909 med senere tilleggslover eller med plikt til å underkaste sig en ny apoteklovs bestemmelser, eller som frivillig har underkastet sig bestemmelsene om avgift, skal for budgettåret 1 juli 1936—30 juni 1937 svare avgift til statskassen av sin omsetning efter nedenstående regler:

§ 1.

1. De første kr. 50 000,00 av omsetningen skal være avgiftsfri.
2. Fra restbeløpet trekkes 25 pct. for almindelige handelsvarer m. v.
3. Av den tiloversblevne omsetning svares følgende avgifter:

Av 1ste kr. 5000,00 (eller deler derav) 1 pct.			
» 2net »	5000,00	—»—	2 »
» 3dje »	5000,00	—»—	3 »
» 4de »	5000,00	—»—	4 »
» 5te »	5000,00	—»—	5 »
» 6te »	5000,00	—»—	6 »
» 7de »	5000,00	—»—	7 »
» overstigende omsetning			8 »
4. Den som efter avtale med staten om avløsning av salgbart apotek efter avløsningen driver apoteket som per-

sonlig privilegium, betaler avgift i samhøve med det som 15 mai. derom er bestemt i avtalen.

§ 2. Til et apoteks omsetning regnes alle beløp som er innkommet ved forhandling av varer, enten disse er gjenstand for apotekeres enhandel eller ikke. Dog blir ikke de beløp å medregne som er innkommet for varer som enten direkte eller gjennom mellommenn forhandles til andre apotek.

Omsetningen ved filialapotek og almindelige medisinsalg blir å beregne særskilt fra hovedapotek. Omsetning ved håndkjøpsutsalg regnes med i hovedapotekets.

§ 3. Det departement som medisinalvesenet hører under, kan helt eller delvis frafalle avgiften, hvor det vilde falle særlig trykkende for vedkommende å utrede den, samt avgift av omsetning av sukkersykemidlet insulin som foregår uten fortjeneste fra apotekene.

§ 4. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10,00 opkreves ikke.

Dette Stortingets vedtak bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 15 mai 1936.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Halvdan Koht

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om avgift til statskas- 15 mai.
sen av brennevin (sprit) og av autoriserte reseptblanketter.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 28 mars 1936 gjort dette vedtak om avgift til statskassen av brennevin (sprit) og av autoriserte reseptblanketter:

For budgetterminen 1 juli 1936—30 juni 1937 skal det av brennevin av mere enn 60 volumprocent alkoholstyrke (sprit) som A/S Vinmonopolet selger til apotek og medisindispenserende læger og dyrlæger, og av autoriserte reseptblanketter som utleveres til læger og dyrlæger, svares avgifter til statskassen:

På brennevin kr. 0,05 pr. liter.

» reseptblanketter kr. 5,00 pr. blokk à 100 blanketter.

Dette Stortingets vedtak bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 15 mai 1936.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Halvdan Koht

B. Rolsted

15 mai. **Kongelig resolusjon.**

De gebyrer som opkreves i henhold til «Gebyrtariff for Norges utenrikske stasjoner», fastsatt ved kongelig resolusjon av 23 mars 1923 og senere kongelige resolusjoner av 11 februar 1927 og 14 juni 1929, § 1 nr. 1 a og nr. 2 til og med nr. 23, tillates midlertidig forhøiet med 40 procent også for budgettåret 1936/1937.

15 mai. **Kongelig resolusjon.**

- I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer og i henhold til § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 med senere forandringer meddeles stadfesting på vedtak av Askim herredstyre, Østfold fylke, i møte 23 september 1935 om nye almindelige helseforskrifter og forskrift om meldepikt når tuberkuløs syk flytter, dog med enkelte forandringer som er inntatt i forskriftene.
- II. Fra den tid de nye forskrifter trer i kraft, opheves de ved kongelig resolusjon av 1 desember 1911, jfr. kongelig resolusjon av 20 januar 1922, for Askim herred stadfestede almindelige helseforskrifter og forskrift om meldepikt når tuberkuløs syk flytter.

De nye forskrifter har følgende ordlyd:

Helseforskrifter for Askim herred.

Om tilsynet.

§ 1. Askim herred skal til enhver tid være delt i helsekretser med hver sin tilsynsmann, valgt blandt helserådets medlemmer.

§ 2. Tilsynsmennene har hver i sin krets plikt til å påse helseforskriftene gjennomført og overholdt.

§ 3. Tilsynsmennene velges i første helserådsmøte efter at nyvalgt herredstyre har begynt sitt virke og fungerer til næste valg.

Om bolig og boligforhold.

(For Askim bygningskommune henvises om opførelse av bygninger til den almindelige bygningslov og de særlige bygningsvedtekter.)

§ 4. Ved nyopførelser, hovedreparasjoner eller flytning av bygninger, som er bestemt til varig opholdssted for mennesker, skal den som bygger sende skriftlig melding herom til helserådet gjennom nærmeste kretstilsynsmann minst 1 — en — måned før arbeidet påbegynnes. Tilsynsmannen plikter i alle tilfelle selv innen sin krets å påse herredets byg-

nings- og sundhetsforskrifter overholdt og å melde overtredelser til helserådets ordfører. 15 mai.

§ 5. Under bygging skal følgende påsees: Grunnen skal være tørrlendt eller godt avgrøftet, og hvor det er påkrevet av hensyn til naboeiendom skal kloakk-forholdene være fullt ordnet og approbert av helserådet før nybygget påbegynnes. Der må likeledes være lett adgang til godt og rikelig drikkevann.

§ 6. Huset skal ligge således til, at mest mulig sol kommer inn i daglig- og soveværelsene, og bygningen må ikke ta bort sollyset for andre beboelseshus.

§ 7. Ethvert beboelseshus skal ha en grunnmur av minst 30 cm's høide over jordsmonnet. Hvor kjeller ikke bygges, skal avstanden mellom 1ste etasjes gulv og jordoverflaten være minst 60 cm.

Grunnmuren skal være av gråsten, betong eller lignende av helserådet godkjent materiale, være tett, og hvor der ikke er kjeller skal den være forsynt med minst to trekkhull, hvert minst 150 kvadratcentimeter stort. Disse skal være dekket med smågitret rist.

Over grunnmuren skal legges isolasjonsbelegg.

§ 8. Ethvert kjellerrum skal være forsynt med minst ett vindu, hvorigjennem der kan luftes. Kjellerrum må ikke uten helserådets samtykke benyttes til beboelse. Kjellere skal være tørre, rene og luftige. De kan, dersom der stadig står vann i kjelleren, av helserådet påbys drenert.

§ 9. For kjellere, som benyttes til beboelse, handel eller verksted, skal følgende bestemmelser gjelde:

Grunnen under sådan kjeller skal være drenert og fylt med minst 20 cm høit lag av finslått kult. Kjellerens gulv skal være dobbelt, forsynt med god isolasjonspapp og ligge minst en halv meter over høieste grunnvannstand. Det underste gulv skal være av asfalt, cement eller lignende vanttett materiale. Det øverste gulv skal være et minst 3 cm tykt, godt sammenpløiet tregulv. Minste høide mellom begge gulv 5 cm. Rummet skal kunne opvarmes og må være ventilert på tilfredsstillende måte.

§ 10. Beboelseskjeller skal være minst 2,50 meter høi fra gulv til tak. Jordsmonnet utenfor må ingen steder stå mere enn 1,25 meter høiere enn kjellerens gulv, og kjellerens vegger skal være skilt fra jorden ved en 50 cm bred luft- og lysgrav som skal gå minst 20 cm dypere ned enn kjeller-gulvet, og den skal være godt drenert. Kjelleren skal ha minst ett vindu, som kan åpnes, og vindusflaten skal være minst 1/10 — en tiendedel — av gulvflaten og minst 2/3 av lysåpningen skal være over jordoverflatens nivå. Dette vindu

15 mai. må ikke vende ut mot innelukket gårdsrum, og dets avstand fra nærmeste bebyggelse utenfor skal minst være 10 meter.

§ 11. I beboelseshus skal gulvene være tette og dobbelte. Den benyttede gulvfill skal være ren og uantendelig. Fyll fra gamle bygninger eller fyll av bare torvmuld tillates ikke brukt. Heller ikke sagflis, men lere.

§ 12. Vanlige beboelsesrum skal være minst 2,50 meter høie fra gulv til tak. I rum med skråtak skal en så stor del av rummet, som svarer til halvdelen av gulvflaten, være minst 2,50 meter høi, i enebolig og småhus 2,35 meter. I enkelte rum, som innredes fra nytt av i eldre bygninger, kan høiden med helserådets samtykke innskrenkes til 2,2 meter og for værelser med skråtak til minimums høide 1,25 meter.

§ 13. Alle beboelsesrum skal være forsynt med minst ett vindu, som kan åpnes. I alle beboelsesrum, hvor vindu til å åpne ikke finnes, skal minst ett sådant vindu anbringes, senest ett år efterat disse forskrifter er stadfestet. Er der flere vinduer skal minst halvdelen være til å åpne. Den samlede vindusflate skal utgjøre minst 1/10 av rummets gulvflate.

§ 14. Kokeovn må ikke brukes i værelse eller kjøkken medmindre der er sørget for god og sikker ventilasjon, så røk og damp helt undgås.

§ 15. Tjenere skal skaffes godt ventilerte, tette og varme soverum, særskilt for mannlige og kvinnelige tjenere. Midlertidig losjihu for tilfeldige arbeidere (anleggsarbeidere) må være godkjent av helserådet og skal anmeldes til nærmeste tilsynsmann. Der må ikke være større belegg enn at der blir 10 kubikkmeter luft pr. mann. Hver arbeider skal ha egen seng og vanlig utstyr, og der skal være eget rum til tørk av klær. Rummene skal daglig rengjøres.

§ 16. Husdyr undtagen hund og katt må ikke anbringes i eller under beboelsesrum, eller i rum som har tak eller vegg felles med beboelsesrum eller opbevaringssted for matvarer, og der må fra dyrenes opholdssted ikke kunne skje tilsig til noget sådant rum, eller til brønn, bekk eller annet sted hvorfra tas drikkevann for mennesker eller dyr, vann til annet husbruk, eller tas vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler. I tettere bebygget strøk kan helserådet fastsette spesielle forholdsregler for eller ganske forby husdyrhold, hvis dermed følger sanitære ulemper. Anlegg av hundegårder (Kennel), revegårder og lignende i tettere bebyggelse er forbudt.

§ 17. Helserådet kan forby tatt i bruk eller påby utflytning fra bolig eller rum, som efter helserådets skjønn på

grunn av utetthet, fuktighet, mangel på lys eller luft, urens- 15 mai.
lighet, overfylning av beboere eller på annen måte kan anses
sundhetsskadelig, inntil de påpekte mangler er utbedret. Intet
skolelokale eller annet forsamlingslokale må tas i bruk, før
det er godkjent av helserådet.

Om renhold m. v. i forsamlingslokaler, skoler og kirker
henvises til de ved kongelige resolusjoner for det hele land
utferdigede forskrifter, trykt som plakater til opslag (for
forsamlingslokaler ved kongelig resolusjon av 25 april 1913,
for skoler ved kongelig resolusjon av 20 november 1931
(kongelig resolusjon av 16 september 1932) og for kirker ved
kongelig resolusjon av 21 september 1934).

Om utvendige rum, gårdsrum, søppel, gjødsel og veier.

Om innredning og tømning av priveter, om innredning
av vannklosetter, om opbevaring og bortbringelse av søppel
og avfallsstoffer og om innredning og tømning av stall, fjøs,
grisehus og lignende gjelder for bygningskommunen de for-
skrifter som er utarbeidet av helseråd og bygningsråd i for-
ening i henhold til bygningslovens §§ 109, 110 og 112.

§ 18. Enhver huseier i tettbebygget strøk har til alle
årstider å holde sine private adkomstveier, innkjørsler og
fortaug utenfor sin eiendom rene. Under sommervarme med
støv på gaten skal denne sprøytes over med vann. Kjørende
gatesop skal ikke feie tørt, men først etter overrinsling.
Husets bakside og gårdsplass skal likeledes holdes rene, fri
for stank og ryddige, og de må ikke i lengere tid tjene som op-
lagsplass for kasser eller annet pakningsmateriale. Fordyp-
ninger på gårdsplassen må utfylles, så der ikke samles vann
eller sølepytter.

§ 19. I beboelseshus skal hver leilighet ha særskilt privet
med privetbinge. Der skal minst være ett privet til hver tiende
beboer av huset. For større bygninger, fabrikker og lignende
hvor mange folk bor eller ferdes, og likeså ved kirker, skoler
og forsamlingshus skal der være privet og pissoar i den ut-
strekning som helserådet til enhver tid finner påkrevet og
alltid særskilt for de to kjønn. I våningshus må privet ikke
innredes uten etter helserådets særlige tillatelse. Privetet må
ligge minst 10 meter fjernet fra eget eller andres våningshus
og matbod samt fra offentlig eller felles privat vei. Fra
privetet må der ikke kunne skje tilsig hverken til noget av
de nevnte steder, eller til opkomme, brønn, bekk eller andre
steder hvorfra tas drikkevann for mennesker eller husdyr
eller vann til annet husbruk, og heller ikke til vann som
brukes i bedrift, som omsetter eller tilbereder nærings- eller
nydelsesmidler.

15 mai. Privetbinger skal være innklædd og påfylles strømidler så ofte og i sådan utstrekning, at ekskrementene stadig holdes tildekket. Bingene skal tømmes minst to ganger årlig, og ellers når helserådet av sanitære grunner kverver det.

Med helserådets samtykke kan privet innrettes i egen bygning eller i annen husbygning i kortere avstand enn 10 meter fra våningshus, matbod, veier, eller inne i våningshus, hvis der innrettes frostfritt vannklosett eller klosettinnretning med flyttbare beholdere. Følgende skal da iakttas: Der må ikke komme stank fra privetet til beboelsesrum, kjøkken, eller rum hvor matvarer opbevares. Privetet skal ha tette vegger og dør, som kan holdes ordentlig igjenlukket. Det skal ha vindu, som kan åpnes til fri luft, og være forsynt med luftpipe av minst 24 kvadratcentimeters tversnitt. Setet skal være forsynt med tilhengslet lokk. Anvendes flyttbare beholdere, skal de stå i kasse på tett underlag. De skal jevnlig påføres et strømiddel i så stor mengde, at ekskrementene dekkes. Beholderne skal tømmes før de blir $\frac{3}{4}$ fulle, eller oftere hvis helserådet av sanitære grunner forlanger det. Ved hver tømning skal beholderne ordentlig rengjøres. Priveter skal alltid holdes tilbørlig rene. Med hensyn til pissoarer skal disse være undergitt de samme bestemmelser som priveter.

Finner helserådet at privet forårsaker sanitære misligheter, kan det påby at disse rettes.

§ 20. Vannklosetter må anlegges så de er frostri. De må være godt ventilert, og utløpet må passere septiktank, og den må utmunne i kloakk, sjø eller elv.

§ 21. Stall, fjøs, hønse- og grisehus, samt opbevaringssteder for gjødsel og avfall, må være fjernet minst 10 meter fra våningshus, matbod og offentlig vei, likesom stank, tilsig eller annen urenslighet ikke må forulempe noen.

§ 22. Intet avfall av noe slags må kastes utenfor husene eller i åpne kloakker eller grøfter, men det skal enten brennes, samles i tette, men hengslet lokk forsynte beholdere, legges i kompost eller bortbringes til sted, som dertil måtte være anvist av helserådet. Spesielt innrettede beholdere skal påbys brukt i tettere bebyggede deler av herredet. De skal tømmes og rengjøres før de blir fulle, og så ofte at stank undgås, og dessuten når helserådet av sanitære grunner finner det nødvendig. Komposter eller andre oplag av avfall eller gjødningsstoff må ikke legges nærmere allfarvei, beboelseshus eller matbod enn 10 meter. De skal alltid holdes godt tildekket med jord, og de skal anlegges således, at derfra ikke skjer tilsig til brønn, bekk eller annet sted, hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk,

eller vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler. Vaskevann og skyllevann og lignende må ikke slåes like utenfor husdøren eller i dennes eller våningshus's eller matbods nærhet, men i godt tildekede synkebrønner eller synkegrøfter, som ikke må ligge nærmere våningshus, matbod eller allfarvei enn 10 meter, og således at der ikke skjer tilsig til ovennevnte steder, eller til sted hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk, eller vann til bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler, og heller ikke til nabos eiendom uten dennes tillatelse. Synkebrønner og synkegrøfter skal rengjøres og spyles så ofte det viser sig nødvendig. Kloakkvann skal ledes til stor synkebrønn, synkegrøft, til steinur eller beleilig bakkeskråning under hensyntagen som ovenfor nevnt. Enhver vask hvori tømmes skyllevann skal være forsynt med fast rist og vannlås.

Kloakker.

(Jfr. for bygningskommunen også den almindelige bygningslov.)

§ 23. Eier av våningshus er pliktig til å anlegge kloakk på den måte som helserådet bestemmer, når det efter helse- rådet's skjønn av sanitære grunner anses påkrevet og kan gjøres uten uforholdsmessige omkostninger for eieren. Kloakken må være forsvarlig utført, ha innretning til å opta overvann og spillvann, ventileres og være frostfri, og må lett kunne holdes i orden og renses så stank og annen ulempe til enhver tid undgås. Forårsaker utmunning av kloakk i åpne grøfter, rennestener eller annet sted på innmark stank eller ulempe, kan helserådet pålegge rette vedkommende å endre forholdet, og i tilfelle forby bruk av kloakken inntil manglene er avhjulpet.

§ 24. Kloakkstikkere skal være av jernrør, glasserte lerrør eller annet av helserådet godkjent materiale. De skal være tette i sammenføiningene og holdes i forsvarlig stand. Rensning av kloakker og kummer må skje til de tider og på den måte at det blir til minst mulig ulempe. Rensning må skje så ofte, at avløpet ikke stanser op, eller det blir stank til ulempe for omkringboende. Det optatte bunnfall må straks føres bort. Skadelige eller illeluktende væsker fra fabrikk eller annet anlegg og annen bedrift må bare ledes gjennom lukkede avløpsrenner eller på annen av helserådet godkjent måte. De må ikke ledes til offentlig eller privat kloakk direkte eller gjennom samlelum uten helserådets samtykke. Ved nybygning er eieren forpliktet til å sørge for, at tomten ordentlig dreneres, og at der anlegges lukket avløp i kloakk-

15 mai.

15 mai. ledning når det er nødvendig av sanitære grunner og anlegget ikke medfører uforholdsmessige omkostninger.

§ 25. Hvor der er anlegt kloakk skal hver beboelsesleilighet ha minst en vask, forsynt med vannlås eller annen av helserådet godkjent innretning, som hindrer kloakkgass fra å trenge ut. De offentlige kloakker skal renses og spyles i den utstrekning som helserådet finner nødvendig.

§ 26. Tilfredsstiller eldre kloakkanlegg ikke de opstilte fordringer, kan helserådet påby dem omlagt i den utstrekning det er nødvendig for å forebygge sanitære misligheter.

Drikkevann m. v.

§ 27. Transport av avfall eller gjødsel på offentlig eller almindelig benyttet vei skal foregå på en slik måte at intet av betydning spilles. I tettere bebygget strøk, og på jorder som har helling til brønn eller annet sted hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk, eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler, skal gjødsel og avfall enten straks nedmuldes eller dekkes med jord. Gjødsel eller avfall må ikke oplegges eller spredes nærmere brønn, bekk eller annet sted hvorfra vann tas til bruk som før nevnt, enn 10 meter.

§ 28. Brønn, bekk eller annet vann, hvorfra der tas drikkevann for mennesker eller dyr, vann til annet husbruk, eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder næringsmidler eller nydelsesmidler, må ikke forurennes på noen som helst måte. Til bruk som foran nevnt må ikke benyttes vann tatt fra sted som ligger privet, urinsted eller gjødseloplag nærmere enn 10 meter, eller som har tilsig derfra.

§ 29. Renvannsbrønner skal på hensiktsmessig måte beskyttes mot overvann. De skal renses så ofte som helserådet av sanitære grunner krever det. Renvannsbrønner som ikke er større enn 2 meter på hver kant skal være steinsatt eller på annen måte klædt på sidene, overbygget og forsynt med tilhengslet lokk.

§ 30. Cisterner for regnvann til bruk som foran nevnt skal beskyttes mot tilsig fra jordoverflaten i omkretsen, de skal være overbygget og forsynt med tilhengslet lokk.

§ 31. Eier av leiegård, arbeiderbolig, fabrikk eller forsamlingshus skal være pliktig til å sørge for tilstrekkelig og rent drikkevann.

§ 32. Helserådet kan til enhver tid forby drikkevann benyttet, hvis det finner vannet uhygienisk til bruk. Ved offentlige vannposter, kirker, fabrikker o. s. v. er benyttelse av felles drikkekar forbudt.

Om sundhetsfarlige bedrifter.

15 mai.

Om ventilasjon m. v. i garasjer og i verksteder for motorvogner og om opslag av plakat henvises til de ved kongelig resolusjon av 17 april 1931 utferdiggede forskrifter.

§ 33. Anlegges bedrifter som helserådet kan anta vil volde sanitære ulemper, skal planen for anlegget forelegges for og godkjennes av helserådet før driften påbegynnes. Enhver bedrift av denne art, også de som allerede er igang, skal være underkastet helserådets tilsyn. Hvis det viser sig at noen bedrift blir drevet med større fare for den almindelige sundhetstilstand, enn der nødvendig følger av dens eget vesen, skal vedkommende rette sig efter de pålegg, som helserådet gir for å forebygge den sanitære fare.

Om salg av fødevarer og nydelsesmidler.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 34. Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler, og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for sundheten fordi de inneholder giftige bestanddeler.

§ 35. Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler, som er tilsatt noe stoff, som helserådet anser skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet. Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby, at der blir solgt eller på annen måte overdratt nærings- og nydelsesmidler, som kommer fra eller falholdes på steder hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varenes tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse. Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de nødvendige prøver, og disse kan forlanges uten vederlag, når det er grunn til å anse varen for helseskadelig. Ellers kan eieren kreve prøven betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler som er kommet fra eller selges fra steder, hvor der blandt mennesker eller dyr forekommer tilfelle eller finnes noen basillebærer av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

§ 36. Hvor det er nødvendig, kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet.

15 mai.

§ 37. Helserådet kan beslutte, at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

§ 38. Helserådet kan forby salg av melk og fløte, kjøtt og kjøttvarer og andre næringsmidler fra åpne boder på torv, i portrum og på lignende steder, hvor fødevarer kan forurennes av støv eller på annen måte.

Om melkens behandling.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 39. Melk og fløte, så vel til salg som til husbruk, må behandles med ytterste renslighet. Er de bestemt for salg, skal de aldri opbevares i rum, som vanlig benyttes til daglig opphold for mennesker og heller ikke i soverum. Alle fat og kjøreler må holdes omhyggelig rene. I melk og fløte bestemt for salg må der ikke blandes is. Det er forbudt å drikke av melkespannene eller disses lokk. Alle forskrifter som gjelder forhandlere av melk og melkeprodukter gjelder også enhver i herredet bosatt leverandør av disse næringsmidler så vel til utsalg som til private.

§ 40. Melk må ikke utbys til salg eller leveres til meieri eller annet sted:

- 1) Når melkemengden hos avlatende kuer er under 2 liter. Heller ikke må melken selges eller leveres de første dager (i inntil 6 dager) efter kalvingen, så lenge den er råmelk, medmindre den selges under denne betegnelse.
- 2) Når den på grunn av utseende, lukt, smak, smuss, urenselig behandling eller fremmede bestanddeler adskiller sig fra det normale.
- 3) Når varen stammer fra dyr som det er grunn til å mistenke for å lide av munn- eller klovsyke, smittsom kalvekasting, miltbrand, jurbetendelse eller annen jursykdom, børbetendelse, efterbyrdens tilbakeholdelse, diarré, pyæmi, septikæmi (blodforgiftning), andre sykdommer som ledsages av feber, større væskende sår, gulsot, forgiftninger, eller annen sykdom som efter helserådets skjønn kan gi melken skadelige egenskaper. Det er likeledes forbudt å anvende melk fra tuberkuløse dyr til mat for folk, medmindre den er kokt eller på annen betryggende måte varmebehandlet.
- 4) Når melken kommer fra dyr, som er blitt behandlet med lægemidler som ved å gå over i melken eller på annen måte kan påvirke denne skadelig.

Optrer det på en gård, i et meieri eller i en melkeforret- 15 mai.
ningen tegn som tyder på at noen lider av smittsom sykdom,
f. eks. tyfus, skarlagensfeber, smittsom hjerne-ryggmarvs-
betendelse, barnelammelse, epidemisk mavesyke, difteri eller
annen ondartet halssykdom, skal melkeleveransen straks
ophøre, inntil helserådet har truffet de foranstaltninger som
anses nødvendige for å hindre overførelse av smitte. Det
samme gjelder når det konstateres at noen av de i dette ledd
omhandlede personer viser sig å være basillebærere. Melke-
leveransen kan ikke optas igjen før helserådet har gitt sin
tillatelse.

Ingen som lider av kroniske smittsomme sykdommer,
væskende sår i ansiktet, på hender eller armer eller av annen
væskende, skallende eller smittende sykdom eller diarré må
beskjeftiges ved melking, behandling eller omsetning av melk.

Vedkommende fjøseier eller forhandler av melk er plik-
tig til, hvis helserådet krever det, å tilveiebringe sundhets-
attest fra autorisert dyrlæge for fjøsets besetning, når mis-
tanke om misligheter er opstått. Tillatelse til igjen å levere
eller selge melk er avhengig av ny attest fra dyrlægen.

§ 41. Fjøs hvorfra der leveres melk til salg skal være
lyse og rene og godt utluftet. Storrengjøring skal foretas
minst én gang årlig; vaskning av gulv, vegger, tak og alt
inventar med grønnsåpe og varmt vann eller kalkning, der-
etter gjennemluftning flere dager i trekk. Binger for kalver
og sauer skal hyppig tømmes og kalkes, foringskrybber skal
vaskes og spyles hver dag. Kuene skal holdes rene. Største
renslighet må iakttas med melkekar og under melkningen.

§ 42. I et hvert fjøs skal det være vaskevannstol med
vaskefat, såpe og rent håndklær. Den som melker skal være
iført rene overklær (melkedrakt) og skal før melkningen
såpevaske sine hender. Er kuenes jør og bakpart tilsølet,
skal der før melkningen foretas grundig avvaskning av de
tilsølte partier, og etterpå en fullstendig avtørring med
ren, tørr klut. Alle melkekjørelær og de arbeidsklær som
brukes under melkningen må opbevares i rum utenfor fjøset.
Under melkningen må ombæring av stråfor, utmåking av
gjødsel, eller annen virksomhet som frembringer støv eller
stank i fjøset, ikke finne sted. Melken må snarest bringes
ut av fjøset. Såfremt melken siles på gården, må silingen
foregå i særskilt rum utenfor fjøset. Siling av melk gjennom
klut er forbudt. Melk må ikke opbevares i beboelsesrum.
Kan dette ikke undgås, må de kar hvori den opbevares være
tildekket. Under ingen omstendighet må dog melk opbevares
i soverum eller i rum hvor syke opholder sig. Ved sykdom
blandt besetningen skal salg av melk fra vedkommende ku

15 mai. stanses. Ved mistanke om smittsom sykdom i husstand skal alt salg av melk stanses. Forholdet meldes til nærmeste helse-
rådsmedlem som nærmere skal undersøke saken og gjøre
innberetning herom til helserådets ordfører.

Forskrifter for butikker og utsalg m. v.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai
1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget
for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr.
kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 43. Innredning av slakterier, pølsemakerier, bakerier,
meierier og lignende steder for tilvirkning, opbevaring og
forhandling av matvarer skal være godkjent av helserådet,
som også i ethvert tilfelle kan gripe inn hvis mangler ved
renhold eller andre sanitære misligheter gjør det påkrevet.

Enhver butikk skal holdes ren og godt utluftet. Utenfor
inngangsdøren skal der være anbragt fotskraper. Gulv og
disker skal daglig rengjøres. Helserådet kan treffe nærmere
bestemmelser herom. Tørr feining er forbudt, likeså spytning
på gulvet. Hovedrengjøring skal foretas minst en gang årlig,
eller oftere hvis helserådet finner det nødvendig. På ioin-
fallende steder skal finnes opslag om forbud mot spytning på
gulvet. Butikker hvor der selges melk, fløte eller andre mat-
varer, og rum hvor melk eller matvarer som skal selges blir
bearbeidet eller tilberedt, må ikke brukes som soveværelser
eller kjøkken. Disse butikker og rum skal være forsynt med
rent vaskevann, såpe og rene håndklær, og de personer som
håndterer varene, skal jevnlig vaske sine hender. De skal
iaktta renslighet ved innpakningen og må f. eks. ikke blåse
posene op eller væte fingrene i munnen.

§ 44. Melk, fløte og andre matvarer skal beskyttes mot
støv og annen urenhet så vel i butikker som i tilberednings-
og lagerrum. Når det lar sig gjøre, skal varene anbringes i
vel renholdte, tildekkede kar, skuffer, skap med dører, hyller
med forheng eller lignende. Vekt og måleredskaper som be-
nyttes ved handel med melk eller andre matvarer skal være
rene når de brukes. I melkeutsalg må der ikke drives handel
med andre varer, som kan forurense melken eller gi den
usmak. Det er selgeren forbudt å pakke inn matvarer i aviser
eller urent papir. Ved transport av matvarer skal de beskyttes
mot støv, regn og all annen forurensning.

§ 45. Salg av iskrem er kun tillatt fra melkeutsalg, kon-
ditorier og kaféer eller dertil godkjente utsalg, samt fra der-
til av helserådet godkjent bod eller vogn. Gulvet må vaskes
hver dag, vinduer og dører hver uke, tak og vegger minst
to ganger årlig. De i utsalget beskjeftigede personer skal

under sitt arbeide være iført helt og rent antrekk av hvitt 15 mai.
lerret (forklæ med brystsmekk og forermer). Kvinnelig betjening skal ha ren kappe og rent hodetørklæ.

§ 46. Iskrem tilberedt utenfor herredet tillates ikke solgt i Askim. Iskrem bestemt til salg må bare tilberedes i rum som er lyse, godt ventilerte og fri for fuktighet. Gulv, vegger og tak må være i sådan stand, at de lett kan holdes rene. Rummet skal ha vannledning og vask, og varmt og kaldt vann i tilstrekkelig mengde. Rummet må være fritt for støv og stank, og må ikke stå i direkte forbindelse med soveværelse eller annet rum som ikke hører til bedriften. Der skal finnes vaskevann, såpe og rent håndklæ. Bruk av tobakk er ikke tillatt. Gulvet skal vaskes hver dag, vinduer og dører hver uke, tak og vegger minst to ganger årlig. Klær og lignende uvedkommende gjenstander må ikke finnes i rummet. Frysemaskinen må være innrettet således at fett eller smuss ikke kan falle ned i kjernen. Alle kopper, kar og redskaper som benyttes, må være innrettet slik at de lett kan holdes rene. Alle redskaper, såsom frysemaskin, beholdere og spann må hver dag rengjøres og derpå skylles i kokende vann. Den is som brukes må være ren og skal underkastes helse rådets kontroll. Hvis helserådet forlanger det, skal melk og fløte som benyttes til fremstilling av iskrem være pasteurisert. Betjeningen skal under arbeidet være iført en egen drakt, vareklær av hvitt vaskestoff, som byttes med rene så ofte det blir nødvendig. Er vareklærne benyttet utenfor arbeidet, må de vaskes påny før de brukes ved iskremtilberedning. Betjeningen må vaske hender og armer før de begynner arbeidet. Personer som lider av smittsomme, stinkende eller væskende sykdommer, må ikke delta i iskremtilberedning.

§ 47. Tobakksrøkning er forbudt i butikker hvor der selges matvarer. Kundene må ikke berøre andre matvarer enn de som de kjøper. Opslag herom og om forbud mot tobakksrøkning skal finnes på et lett iøinefallende sted i vedkommende butikk. I hver butikk skal der være opslått særavtrykk av ovenstående bestemmelser.

Fiskeutsalg.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 48. I forretninger hvor fersk fisk forhandles sammen med andre matvarer, skal gulvet være belagt med fliser eller annet dermed jevn godt materiale. Disken skal være klædt

15 mai. med sink eller plate av marmor, glas, sten eller kunststen. Tak og vegger skal være av sådant materiale, at de lett kan holdes rene. Fiskekummer, hvor sådanne finnes, skal være løse, og av sådant materiale og således forarbeidet at de lett lar sig tømme og rengjøre. Saltning eller lagring av fisk må kun foregå på sådan måte og på sådanne steder, at nabolaget ikke generes av stank. Avfallet må bortbringes snarest mulig, og plass, redskaper og kasser rengjøres.

Brukte fiske- eller sildekasser må ikke i lengere tid lagres, således at de generer omgivelsene med stank eller samler fluer.

Slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.)

§ 49. Helserådet kan påby at handel med kjøtt og flesk skal foregå fra eget rum; likeså kan det forby anlegg og drift av slakteri på sted hvor sanitære hensyn er til hinder.

§ 50. I slakterier og pølsemakerier skal gulvet være tett, jevnt, av cement eller annet av helserådet godkjent materiale, med avløp til kloakk forsynt med vannlås og rist.

§ 51. Rummene skal være rummelige, lyse og forsynt med tette vegger med glatte flater. Lokalene skal holdes omhyggelig rene. Det samme gjelder alt inventar og de redskaper som brukes. Vegger og tak må vaskes minst hvert fjerdingår, vinduer og dører hver uke, gulv, disker og vektorer hver dag. Alle maskiner og redskaper som benyttes skal rengjøres hver gang de har vært brukt. Ethvert slakteri og pølsemakeri skal så vidt mulig være forsynt med vannledning og spyleslange.

§ 52. Slakteri og pølsemakeri må ikke stå i åpen forbindelse med gjødselbinge, grisehus eller stall.

§ 53. De i slakteri, pølsemakeri og kjøttutsalg beskjeftigede personer skal være iført rent hvitt forklæ med brystsmekk og forermer eller annet helt og rent godkjent antrekk, som skal skiftes rent minst 2 ganger ukentlig. Vaskevann, såpe og håndklær må finnes i disse lokaler, og de der beskjeftigede personer må vaske armer og hender før de begynner arbeidet og alltid efter bruk av privet.

§ 54. All kjøttmat må beskyttes mot fluer. Publikum forbyes å berøre kjøtt, som er utlagt til salgs. Bruk av tobakk i enhver form er forbudt.

§ 55. Ved slaktning må den størst mulige renslighet iakttas. Dyrenes innvoller må uttas og fjernes snarest mulig

etter avlivningen. Avfall av enhver art skal så hurtig som 15 mai mulig fjernes, og like så litt som maver, tarmer, blod, lemmer eller huder forbli natten over i slakteboden. I denne skal under kjøttets stivning være god gjennemtrenk. Rengjøring av tarmer og maver tillates ikke i rum, hvor kjøtt opbevares. Til konservering av kjøtt, flesk og derav tilberedte varer, må bare brukes koksalt, sukker, salpeter og krydderier, dessuten kan de røkes med trerøkning.

§ 56. Pølseskinntillates farvet på overflaten med farvestoffer, som ikke er giftige, og som ikke farver pølsens innhold. Undtatt herfra er farvestoffer mot hvis anvendelse der blir nedlagt forbud av helserådet.

§ 57. Kjøttbutikker skal være lyse, luftige og rene. De bør helst være beliggende fra solsiden. Vender vinduene mot solen, må de i sommertiden være forsynt med markiser. Gulvet skal være belagt med fliser eller annet dermed jevngodt materiale, og vegger og tak av materialer som er lette å holde rene.

§ 58. Disken skal ha plate av marmor, glass, sten eller annet av helserådet godkjent materiale. Kjøttkrokene skal være galvanisert, eller være av annet materiale som ikke rustar. Vegger og tak skal i sin helhet rengjøres minst hvert fjerdingår, vinduer og dører minst en gang ukentlig. Gulv, disker og vakter skal vaskes minst en gang daglig. Tørrfeining er forbudt. Hvor kjøtt kommer i berøring med vegger og stolper, må disse vaskes hver dag.

§ 59. Angående kjøtt salg under åpen himmel eller lignende har helserådet til enhver tid adgang til å treffe de nødvendige bestemmelser. Salg av opplavede kjøttvarer fra torv, portrum og lignende er forbudt. Salg av varme pølser fra vogn er dog tillatt med helserådets samtykke.

§ 60. Transport av kjøtt skal foregå i rene, helst lukkede vogner eller i rene kasser, traue eller kurver, og må være innhyllet i rent dekke. Det er ikke tillatt å sitte på varene under transporten.

§ 61. Ovenstående forskrifter skal være opslått på et iøynefallende sted i alle slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg.

Bakerier.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 62. Bakerier eller rum som står i åpen forbindelse med disse må ikke benyttes som sovested. Gulv, vegger og

15 mai. tak skal være i slik stand, at de lett kan vaskes. Hver dag efter endt arbeide skal gulvene vaskes omhyggelig. Vinduer og dører skal vaskes hver uke, vegger og tak minst hvert fjerdingår. Under rengjøringen må bakverk omhyggelig tildekkes eller fjernes.

§ 63. Gjenstander som ikke vedkommer bakeribedriften, og som kan bidra til å samle støv eller forårsake stank i arbeidsrummene eller hindre disses rengjøring, må ikke finnes i bakeriet eller de rum som står i åpen forbindelse med dette. Heller ikke må matrester, gafler, kniver, skjeer og matspann eller lignende opbevares i arbeidsrummene, like så litt gangklær. Kull og annet brensel må ikke ligge løst utover gulvene, og aske og annet avfall må hver dag fjernes fra bakeriet.

§ 64. Trau, bord, hyller, plater, fjeler o. s. v. må daglig gjøres rene. De må ikke brukes til å sitte på.

§ 65. Smør, melk o. s. v. må opbevares i rene, tildekkede kar. De stoffer som benyttes til strykning av bakverk må bare tillages for dagens behov.

§ 66. Strykevisker må være rene for hvert stoff, og må hver dag gjøres rene i kokende vann.

§ 67. Melsekker skal avbørstes omhyggelig før de bringes inn i bakeriet og innholdet tømmes i baketrauet.

§ 68. Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, likeså å henlegge tobakk, pipe og fyrstikker. Spytning er forbudt. Under sitt arbeide må bakeren være iført egen, ren, hvit drakt, som ikke brukes utenfor bakeriet og som skiftes ren minst to ganger ukentlig.

§ 69. I bakeriet skal der være vaskevannstell, såpe og rene håndklær.

§ 70. Bakerne må rense sine negler og vaske omhyggelig underarmer og hender umiddelbart før og efter deig- og brødlagningen. Likeledes vaskes hendene efter bruk av klosettet.

§ 71. Det er forbudt å beskjefteige personer i bakeriet, som har sår, byller eller utslett på hender eller armer.

§ 72. Ombæring og utbringelse av brød og annet bakverk skal skje i rene kurver og kasser, som er lukket eller forsynt med overbygning eller tett fastbundet, ren presenning, og ellers efter de pålegg som til enhver tid gis av helse-rådet.

§ 73. Bakerier må ikke benyttes til klæsvask.

§ 74. I ethvert bakeri skal et eksemplar av disse forskrifter være opslått.

Møller.

15 mai.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 75. Møller skal nedstøves minst fire ganger årlig, og gulvene skal feies to ganger ukentlig.

§ 76. I møllekammeret og andre til møllen hørende rum, som tjener som ophold for de møllesøkende eller møllens arbeidere, skal gulvene feies fuktig hver dag, og gulv, benker og stoler vaskes minst en gang i uken, vinduer, dører og vegger i mannshøide vaskes minst en gang hvert fjerdingår.

§ 77. Helserådet kan påby, at disse rum skal være forsynt med et tilstrekkelig antall spyttebakker av en av helse- rådet godkjent form og størrelse. Spyttbakkenes bunn skal dekkes med fuktig sagmugg, torv eller lignende. De skal daglig rengjøres og deres innhold brennes eller behandles på annen måte godkjent av helserådet.

Bevertningssteder.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 78. Bevertningslokaler og alle til bedriften benyttede værelser samt kjøkkener må ligge slik at de får tilstrekkelig lys.

Den effektive vindusflate skal utgjøre minst 1/10 av gulv- flaten, og minst ett vindu skal kunne åpnes. Rummene skal kunne oppvarmes og utluftes tilstrekkelig. Gulv, vegger, vin- duer og tak må være i sådan stand at de lett kan holdes rene. Lokalene og ganger og trapper skal holdes kunstig oplyst, når de ikke er oplyst av dagslyset.

§ 79. Alle værelser som brukes til bedriften skal daglig utluftes godt. Hver dag skal gulvene og vinduspostene vaskes, og støv tørres av møblene med fuktig klut. Umalte bord, kjøkkenbenker, fjeler m. v. skal hver dag renskures. Minst fire ganger årlig skal alle møbler vaskes med varmt vann og såpe eller gjøres grundig rene på annen av helserådet god- kjent måte. Vegger og tak skal to ganger årlig enten males, hvittes eller vaskes. Tilsølte deler av veggene skal straks rengjøres. Vinduene skal vaskes og pusses så ofte det tren- ges, iallfall minst én gang i måneden. Ganger og trapper skal holdes rene. De skal vaskes minst 3 ganger i uken. Ved inngangsdøren skal anbringes fotskraper eller dørmatte, som

15 mai. rengjøres hver dag. Tørr feining og tørr avstøvning er forbudt.

§ 80. I alle rum som benyttes av gjestene kan helse-rådet påby at der skal finnes det nødvendige antall spyttebakker av en av helserådet godkjent størrelse og modell. Spyttbakkene hvis bunn skal være dekket av sagmugg, torv eller lignende, skal daglig rengjøres, og innholdet brennes eller behandles på annen av helserådet godkjent måte. Spyting på gulv, ganger eller trapper er forbudt.

§ 81. Brukt servise skal ordentlig rengjøres før det anbringes sammen med det rene. Urent servise må ikke tilbys noen gjest.

Sprukne emaljekar må ikke benyttes. Kobberkar skal være godt fortinnet, og kopper eller glass med skår eller sprekker må ikke brukes. Om opvask av servise (kopper og annet spisestell) og om opslag av plakat henvises til de ved kongelig resolusjon av 2 februar 1934 for det hele land utferdigede forskrifter.

§ 82. Opbevaringssted for matvarer skal være tørt og må kunne utluftes til fri luft. Det skal gjøres grundig rent minst én gang månedlig, issskap(-kasser) dog minst én gang om uken. Melk, fløte og andre matvarer skal opbevares på sådan måte, at de er beskyttet mot støv og annen forurensning, ikke får usmak av andre varer og heller ikke er tilgjengelige for fluer eller andre dyr. Opbevaringssted for matvarer må ikke benyttes som soverum.

§ 83. Betjeningen skal være iført ren og ordentlig drakt. Matvarer må ikke håndteres med urene hender. Der skal alltid finnes rent vaskevann, såpe og håndklær til bruk for betjeningen, og verten må påse at dette benyttes efter behov. Betjeningen skal alltid vaske hendene efter bruk av privet. Personer med smittsom, stinkende eller væskende sykdom må ikke tillates å tilberede eller servere mat eller drikke for gjestene.

§ 84. Det er forbudt å drikke av vannbeholderens øse. Vann skal serveres i glass eller kopp, som etterpå rengjøres som tidligere anført.

§ 85. Matgryten må ikke benyttes til klæsvask, der heller ikke må foregå i herbergers eller bevertningssteders kjøkkener.

§ 86. Privetavlukkenes seter og gulv skal hver dag rengjøres. Hvor privetbeholdere anvendes, skal daglig brukes strømidler. Tømning av beholdere skal skje før de blir $\frac{3}{4}$ fulle. Også hvor der finnes binger skal strømidler brukes, og tømning foretas fire ganger årlig eller oftere om nødvendig for å undgå overfylning. På privetene skal finnes papir.

Priveter som ikke får lys utenfra skal kunstig oplyses. Pri- 15 mai.
veter og pissoarer skal legges således og holdes i sådan stand,
at stank derfra ikke trenger inn i værelser, kjøkken eller op-
bevaringssteder for matvarer og heller ikke generer noen
nabo. Helserådet kan gi ytterligere forskrifter for tømning
og renhold, når det finnes nødvendig.

§ 87. Trekk på møblene skal være av stoff som er lett
å holde rent og lett å desinfisere.

Herberger.

De bestemmelser som ovenfor gjelder bevertningssteder
skal også gjelde for herberger.

§ 88. Hver dag skal senger, som benyttes, bli opredd,
dyner og puter opristes og stå opslått tre timer til utluft-
ning. Utenpå overbredslet skal der være et varetrekk (tett
lerretspose) som kan vaskes. Underlaget skal dekkes med et
laken. For hver ny logerende skal der skiftes rent varetrekk,
laken og putevar, og for samme logerende skal de skiftes
rene minst én gang i uken. Tilsølte sengklær, laken eller
putevar skal straks ombyttes med rene. Sengklær skal
vaskes minst 4 ganger årlig. Helserådet skal treffe bestem-
melse om, hvor ofte og på hvilken måte desinfeksjon skal
foretas med sengklær som ikke kan vaskes. Dette skal skje
minst fire ganger årlig.

§ 89. I ethvert soveværelse skal der finnes vaskestell,
rent vann, såpe og håndklær og lett adgang til rent drikke-
vann. Hvis der er flere losjerende på samme værelse, skal
hver av dem ha særskilt håndklær, drikkeglass og såpestykke,
som skiftes nytt for hver losjerende. Drikkeglass og vaske-
vannsfat skal rengjøres hver dag. Det er forbudt å ha kam
og hårbørste på værelsene til bruk for de losjerende.

§ 90. I ethvert soveværelse tillates kun så mange å sove,
at det blir minst 12 kubikkmeter luft på hvert individ. To
barn under 10 år gjelder i så henseende for ett individ. Der-
som verten kommer til kunnskap om, at han har hatt per-
soner som lider av smittsom sykdom i kost eller losji, har
han øieblikkelig å melde dette til helserådets ordfører og
etterkomme de pålegg som denne gir ham.

§ 91. I ethvert værelse kan helserådets ordfører for-
lange et eksemplar av disse forskrifter opslått med opplysning
om hvor mange som har lov til å bo på værelset.

Forsamlingslokaler, hvor der foregår servering.

De forskrifter som foran er gitt for bevertningssteder,
gjelder også forsamlingslokaler hvor der serveres.

15 mai.

Barberstuer og damefrisørforretninger.

§ 92. Barberstuer med tilstøtende rum skal alltid holdes rene og godt utluffet.

§ 93. I lokalet kan helserådet påby at der skal finnes et tilstrekkelig antall spyttebakker av en av helserådet godkjent form og størrelse. Spyttbakkene skal rengjøres hver aften.

§ 94. Lokalene skal holdes rene under arbeidet, idet hår, såpeskum, papir, bomull og brukt tøy bringes bort etterhvert. Der må til stadighet sørges for frisk luft i lokalene. Hovedrengjøring av barberstuer og frisørforretninger med tilstøtende rum skal foretas minst to ganger om året. Gulvet skal vaskes minst én gang daglig. Det skal hver dag tørres støv av bord, stoler, konsoler, hyller og lignende med en fuktig klut.

§ 95. Betjeningen skal iaktta omhyggelig personlig renslighet og vaske hendene før behandlingen av hver kunde. Under arbeidet skal de være iført ren, hvit jakke eller frakk, som skal skiftes minst to ganger ukentlig. Det er forbudt betjeningen å røke i arbeidstiden.

§ 96. Personer lidende av smittsomme sykdommer, herunder innbefattet smittsomme hudsykdommer, må ikke beskjefteges i barbersalonger eller damefrisørforretninger.

§ 97. Klippemaskiner, sakser, kniver, koster, børster og kammer skal rengjøres hver gang de brukes — enten ved kokning eller vask i et av helserådet godkjent desinfeksjonsmiddel. Alunsten skal avskylls hver gang før og etter bruk.

§ 98. Dersom kunder lidende av håravfall, utøi, skjegg-sopper, skurv eller annet utslett, som det kan være frykt for er smittsomt, har vært betjent, må de benyttede redskaper og annet som er brukt grundig utkokes eller på annen betryggende måte desinfiseres straks etter benyttelsen.

§ 99. Bruk av maskinbørste og pudderkvast er forbudt. Istedetfor pudderkvast kan brukes en klype rensset bomull som bare benyttes en gang.

§ 100. Ved barbering skal der for hver kunde benyttes renvasket og rullet serviett og ren bedekning over nakkeputen. Ved hver hårklipping benyttes en halsstrimmel av silkepapir eller vatt, som bare tillates benyttet en gang. Kappen skal vaskes minst to ganger ukentlig.

§ 101. Barberkopp skal renses i kokende vann mellom hver barbering. Til innsåpning som skal foregå med hånden hvis ikke kunden medbringer kost, skal bare brukes såpeopløsning eller såpepulver. Når ny forretning opprettes eller eldre forretning flyttes, skal dette anmeldes til helserådet.

§ 102. Ett eksemplar av disse forskrifter skal finnes 15 mai. opslått på et iøinefallende sted i enhver barberstue.

Om salg av brukte gjenstander. Om bøker og offentlige boksamlinger.

§ 103. Gang- og sengkler og andre brukte ting må ikke selges, uten at der på forhånd er skaffet helserådet betryggende garanti for at de er behørig desinfiserte, dersom de har vært benyttet av person, som har lidt av smittsom sykdom (herunder også medregnet smitteførende tuberkulose). Heller ikke må man selge klær eller annet, som kan antas å være befestet med veggelus, kakkerlakker, skabb eller lignende (gjelder også ved salg av innbo).

§ 104. Bøker fra offentlige boksamlinger må ikke utlånes til familier hvor smittsom sykdom hersker (difteri, skarlagensfeber, tuberkulose i smittsom form o. s. v.).

§ 105. Blir noen som har sådanne bøker tillåns, angrepet av sådan sykdom, skal bøkene før de utlånes til andre desinfiseres. Alle bøker i offentlig boksamling skal én gang årlig ettersees av bestyreren av boksamlingen sammen med nærmest boende medlem av helserådet. Særlig skitne og utbrukte bøker skal da kasseres.

Smittsomme sykdommer m. v. Om tuberkuloses anmeldelse ved flytning.

§ 106. Når en tuberkuløs med smittefarlig avsondring forandrer bopel, skal melding derom skje til helserådets ordfører. Meldeplikten påhviler den syke selv, den husvert hvorfra og den husvert hvortil vedkommende flytter samt kretsens helserådsmedlem så snart han får kjennskap til flytningen. Angående tuberkuløse tjenestefolks flytning har vedkommende husbond alltid meldeplikt.

§ 107. Angående hygieniske forholdsregler vedkommende utskillere av tyfus eller paratyfusbasiller henvises til de ved kongelig resolusjon av 20 oktober 1933 utferdigede forskrifter for det hele land, jfr. Socialdepartementets rundskrivelse av 30 november s. å.

Om skolebarn.

§ 108. Skolebarn som lærere har grunn til å anta lider av smittsom sykdom, skabb eller lignende, eller har utøi, skal sendes hjem med skriftlig opfordring til foreldrene om å la dem behandle av læge, så de er friske før de påny sendes på skolen, eller å befri dem for utøi.

15 mai. *Forskjellige bestemmelser.*

§ 109. Ethvert alvorligere sykdomstilfelle som kan antas opstått ved nydelse av giftige, bedervede eller forfalskede nærings- eller nydelsesmidler, eller ved å benytte gjenstander som inneholder giftige eller farlige bestanddeler, skal av den tilkalte læge straks meldes til helserådetets ordfører med opplysning om den antatte årsak og andre fornødne opplysninger. Det samme gjelder sanitære misligheter, som antas å stå i forbindelse med eller å kunne fremkalle sykdom.

§ 110. Undlater noen innen den av helserådet satte frist å treffe foranstaltninger, som ifølge disse forskrifter eller ifølge helserådets lovlig fattede beslutninger påhviler ham, kan helserådet la foranstaltningene utføre på hans bekostning.

§ 111. Hvor forholdene gjør det påkrevet, kan helserådet fritta fra bestemmelser i helseforskriftene. Dette gjelder dog ikke bestemmelser som er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon, medmindre helserådet i henhold til den kongelige resolusjon har adgang til å fritta.

§ 112. Disse forskrifter trer i kraft 3 — tre — måneder etterat de er stadfestet.

Helseforskriftene skal trykkes i tilstrekkelig antall for kommunens regning, så hver gårdeier kan få sitt eksemplar.

15 mai. **Kongelig resolusjon.**

1. Handelsdepartementet bemyndiges til å utferdige de forskrifter, bestemmelser og forbud som det er tillagt Kongen å fastsette ved §§ 1, 2, 3, 4, 5 og 6 i lov om fredning av brisling og småsild m. v. av 24 juni 1931 nr. 14 med tilleggslov av 7 juni 1935 nr. 11.
2. Den myndighet som ved lovens § 4 første ledd er tillagt Kongen til å forlenge utover 31 mai lovens forbud mot hermetisk nedlegging av brisling, kan Handelsdepartementet overdra til fiskeridirektøren å utøve inntil videre på departementets vegne.
3. Post 2 i kongelig resolusjon av 8 januar 1932 vedkommende førstnevnte lov opheves.
4. Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

15 mai. **Kongelig resolusjon.**

1. I medhold av § 91 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål bestemmes at nevnte lov inntil videre skal komme til anvendelse i ladestedet Mo i Nordland fylke.
2. Godtgjørelsen til medlemmene av Mo jordstyre fastsettes av bystyret med Landbruksdepartementets godkjenning. Byen skal overta den andel av utgiftene ved lovens anvendelse i Mo som efter dens §§ 7 og 10 faller på fylket.
3. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

16 mai.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 beslutning av Trøgstad herredstyre, Østfold fylke, i møte 30 april 1936 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 15 juni d. å., fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

- A. Utsalgssteder for varer skal på hverdager med nedennevnte undtagelser holdes lukket fra kl. 19 til kl. 7,30.

Påske-, pinse- og julaften samt 28, 29, 30 desember og nyttårsaften lukkes kl. 17. 1 og 17 mai samt St. Hansdag og 27 desember lukkes kl. 12.

De siste 6 hverdager før julaften kan holdes åpent til kl. 20.

- B. På søn- og helligdager holdes alltid helt lukket.

§ 2.

- A. Utsalgssteder, som forhandler hermetisk, tørret og syltet frukt- tobakk og røkeartikler, melk, fløte, baker- og konditorvarer, mineralvann, alkoholfritt øl, chokolade, frukt, iskrem, drops, andre slikkerier og varme pølser, skal på hverdager med nedennevnte undtagelser holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8.

Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 17.

De siste 6 hverdager før julaften kan holdes åpent til kl. 20.

- B. På søn- og helligdager kan disse utsalgssteder holde åpent fra kl. 16 til kl. 19 og utsalgssteder som kun forhandler baker- og konditorvarer samt melk og fløte, dessuten fra kl. 8 til kl. 10. På nyttårsdag, langfredag, 1. påskedag, 1. pinsedag og 1. juledag holdes dog helt lukket.

§ 3. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder, som er kommet inn før lukningstid.

§ 4. Disse vedtekter får ikke anvendelse på utsalgssteder som kun forhandler aviser, tidsskrifter, reiselektyre, papir, frimerker og skrivesaker og heller ikke på bensinstasjoner.

§ 5. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

16 mai. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Vestre Glemmen bygningskommunestyre, Østfold fylke, i møte 19 mars 1936 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 63 for den ovennevnte bygningskommune.

Vedtekten er sålydende:

«Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges uten bygningsrådets tillatelse. Foruten de i bygningslovens § 63, 1 omhandlede hensyn til de omboende skal der ved bedømmelsen av om tillatelse bør gis til anlegg av bensinstasjon og tankanlegg også tas hensyn til hvorvidt anlegget vil virke generende for ferdsele eller skjemma for vedkommende strøk.»

18 mai. **Skriv** frå Justisdepartementet.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 um politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å halda dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v., lov nr. 2 frå 19 april 1899 til vern av born mot bruk av tobakk og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevingi stadfest vedtaket åt Tysvær heradstyre, Rogaland fylke, i møter 26 februar og 18 april 1936 um politivedtekt for heradet.

Vedtekti lyder so:

§ 1. På eller nær offentlig veg, i denne vedtekt meint kvar veg, gongevæg, plass, kai, bru og brygge som er open for ålmenn ferdsle eller ålmennt brukt til å ferdest på, må ingen fara med ståk eller uro, skrik og skrål, eller føra seg på krenkjande vis.

Ingen må soleis flokka seg ihop, spela eller dansa, spela kort, kasta stein eller snøball, eller på onnor vis vera til meins for dei vegfarande.

§ 2. All nyting av rusdrykk på offentlig veg eller i nærleiken i open båt eller på dekk av farty som ligg ved offentlig kai eller brygge, er forbode.

Likeeins er det forbode på eller ved offentlig veg å kasta frå seg flaskor, brot, avfall eller anna rusk som gjev stank eller verkar skjemma.

§ 3. På offentlig veg er det forbode utan serleg heimel å bera ladd skytevåpen, skyta, brenna av fyrverk eller anna sprengto.

Likeeins kann lensmannen der han finn det turvande, setja forbod mot å renna på kjelke, skeisor, spark og liknande.

§ 4. Olme stutar og andre fårlege dyr må ikkje sleppast 18 mai. lause på offentleg veg, eller i gjerdelause hamnegangar som ligg nær til offentleg veg.

Hundar som er sinnte, gjer skade og er til ulempe må haldast i band eller ha munnkorg — i tvilstilfelle etter politiet (lensmannen) si avgjerd.

Ingen må på offentleg veg terga hundar, hissa dei ihop eller på nokon.

§ 5. Når det på eller attmed offentleg veg skal gjerast arbeid som kann meinka eller gjera ferdsla utrygg, må der takast turvande rådgjerdar, og ved sprengjingsarbeid synast sers varsemd. Politiet (lensmannen) kann gjeva dei tryggingsspåbod som han finn turvande.

§ 6. Det er forbode å flytta, ta burt, skjera, teikna, skriva og måla på, eller på annan måte å skjemma eller gjera skade på ting som er til ålmenn nytte eller pryd, eller på hus, benkjer, gjerde, stolpar, tre og liknande ved ålmenn veg. Det same gjeld lovleg oppsette offentlege og private plakatar og kunngjeringar.

§ 7. Det er forbode å selja til barn under 15 år tobakk, piper eller anna som vert brukt for å nyta tobakk. Slike ting kann polititenestemenn ta frå barn som nyt tobakk på ålmenn veg og samlingsstad.

Det er likeeins forbode å kjøpa tobakk til barn, eller gjeva dei tobakk som gåve, lån eller godtgjerdsla på nokon måte. Likevel kann barn få kjøpa tobakk når dei gjev seljaren underskriven dagsett tingssettel på ei viss mengd tobakk frå ein pålitande vaksen person som seljaren kjenner. Slike tingssettlar skal seljaren (handelsmannen), av omsyn til kontrollen, taka vare på i eit halvt år.

§ 8. Barn under 14 år må ikkje ferdast på offentleg veg eller i ålmenne samkomor etter kl. 21 um kvelden, i tidi frå 1 oktober til 31 mars, utan at dei er i fylgje med foreldre, fyresette eller annan vaksen person, eller dei kann godtgjera å vera sende i lovleg ærend.

§ 9. Dei som kjem til offentlege møte, basarar, festar eller andre samkomor må fylgja dei fyresegner som vert sette av politiet (lensmannen) eller den som styrar samkoma, og pliktar sovel i huset som utanum å syna sømeleg åtferd.

§ 10. Ingen må utan løyve frå politiet (lensmannen):

- a. halda konsert eller framsyning av dei slag som er nemnde i lov frå 22 mai 1875 §§ 1 og 4 (skodespel, sirkus, kunster, dyreframsyningar og liknande) eller som næring halda offentleg dans, karusell, skytebane, ring-

18 mai. kasting og liknande som er nemnt i lov frå 26 mai 1866 § 2. b.

b. halda samkoma med dans elles, dersom det er tilgjenge for ein ikkje avgrensa krins av personar eller for medlemene av lag eller liknande samskipnader (lov frå 17 juni 1932).

Friteken for å søkja løyve hjå politiet (lensmannen) er dei som held kyrkjekonsertar og andre konsertar eller tilstellingar av kva slag det vera vil som vert haldne av lag eller samskipnad som har til oppgåve å fremja kristendom, edrugskap og velgjerande fyremål. Slike samkomor bør vera slutt seinast kl. 1.

Dei som fær løyve etter denne paragrafen må retta seg etter dei fyresegner som politiet (lensmannen) set med omsyn til trygd og orden og tidi når samkomone skal vera slutt. Utan varsel kann politiet (lensmannen) taka eit gjeve løyve attende og bryta av samkoma, dersom det kjem fram noko som strider mot politiet (lensmannen) sine fyresegner eller ålmenn orden og sømd. Politiet (lensmannen) kann krevja ordensvakt og at utlogone med det vert betalt av den som har fått løyve til samkoma.

Dei som fær løyve etter punkt a i denne paragrafen skal fyreåt betala til heradskassa frå kr. 2,00 til kr. 30,00 for kvar dag eller tilstelling etter avgjerd av politiet (lensmannen). I serlege høve kann politiet (lensmannen) med samtykkje frå ordføraren i kommuna setja ned eller lata avgifti falla burt.

§ 11. Brot mot denne vedtekt vert straffa etter straffelovi. Vedtekti tek til å gjelda ein månad etter ho er stadfest. Frå same tid skal vedtektene um sal av tobakk til barn, stadfeste 23 september 1916, slutta å vera gjeldande.

18 mai. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3, jfr. § 155, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre de av Larvik bystyre i møte 7 april 1936 vedtatte bygningsvedtekter for Larvik, sålydende:

§ 1. (Lovens § 8.)

Bygningsrådet kan meddele midlertidige undtagelser fra loven og vedtektene i den utstrekning og på sådan måte som er fastsatt i bygningslovens § 8.

§ 2. (Lovens § 28, 2.)

Mindre vesentlige forandringer i byplanen kan foretas av bygningsrådet i den utstrekning og på sådan måte som er bestemt i bygningslovens § 28, 2.

Enhver forandring av regulering eller byplan som berører statens eiendommer, må dog på forhånd stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement. 18 mai.

§ 3. (Lovens § 47.)

Grunneierens plikt til å refundere kommunen dens utlegg til erhvervelse av grunn til gate skal gjelde til det maksimum og på sådan måte som er foreskrevet i bygningslovens § 47.

§ 4. (Lovens § 57.)

Opmåling og deling av grunn foregår som bestemt i bygningslovens §§ 57, 58 og 59.

Opmålingsforretningen utføres og administreres av stadsingeniøren.

For opmåling betales: når tomten eller grunnen er inntil:

300 kv.m	kr. 10,00
500 »	» 15,00
1000 »	» 20,00

For tillegg av overskytende 1000 kv.m eller deler derav kr. 4,00 inntil 20 000 kv.m.

For avskrift av målebrev betales kr. 3,00. Gebyr for opmåling eller avskrift av opmåling anføres på utskrifter under stadsingeniørens hånd og tilfaller bykassen.

§ 5. (Lovens § 61.)

Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til opphold for mennesker uten at der til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. Det samme gjelder om bygning som er bestemt for dyr. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet av helserådet.

§ 6. (Lovens § 74.)

Bygningsrådet kan, efter at helserådets og brandstyrets uttalelse er innhentet, tillate at bygning innredes for beboelsesrum og arbeidsrum i 5 etasjer.

I bygninger med beboelses- eller arbeidsrum i 4 etasjer eller derover, kjeller og loft ikke medregnet, skal etasjeskillere, trapper og trapperumsvegger utføres av ildfaste materialer.

§ 7. (Lovens § 94.)

1. Heisesjakter, som inne i bygning forbinder flere etasjer, må som regel ikke anbringes i nærheten av ildsteder eller rum med ildsfarlige bedrifter, og må ha ildfaste vegger, som kun er forsynt med de nødvendige dører og lysåpninger.

- 18 mai Inne i sjakten må kun anbringes de til heisen hørende deler.
2. Materiale og tykkelse for de ildfaste sjaktvegger skal på forhånd godkjennes av bygningschefen.
 3. Sjaktene må ha jevne glatte vegger og må være ildfast avdekket eller ført 20 cm over takflaten. Munner sjakten ut i gårdsplassen eller i det fri, kreves ikke avdekning med ildfast materiale.
 4. Fra bestemmelsen om ildfaste sjaktvegger er undtatt:
 - a) Heiser anordnet i trappehus, eller som forbinder over hinannen liggende gallerier, plattformer eller lignende.
 - b) Heiser som kun forbinder 2 over hinannen liggende etasjer, og som er således innrettet at de enten ved hjelp av stolen eller ved automatiske lemmer i øverste og nederste stilling helt lukker gulvåpningen.
 - c) Småheiser, hvorved forståes heiser som ikke kan betredes, og som i privathus forbinder 2 over hinannen liggende etasjer.
 5. Gjennembrytning av gulfv utenfor heisesjakt for motveker eller lignende, er kun tillatt når der mellom gulvene anbringes ildfaste mantler i etasjehøiden. Ved styreinnretninger må styretauet eller stangen anbringes i tett-sluttende hylse i gulvet.
 6. Lysåpninger i sjaktvegger skal være forsynt med vinduer som ikke kan åpnes inn mot sjakten. De må heller ikke kunne åpnes av uvedkommende. Lysåpninger som ikke vender ut mot det fri, skal være forsynt med minst 10 mm ildfast glass i ildsikker innfatning.
 7. a) Heiser, ved hvilke sjakt ikke fordres, skal på annen betryggende måte innhegnes så mennesker ikke kan komme til skade.
 - b) Sådanne innhegning skal være av minst 2 m høide og — undtagen for de under 4 c) nevnte småheiser — av ildsikkert materiale. Består den av gitter, ståltrådnnett eller lignende, må dette ikke ha større maskevidde enn 1 kv.cm medmindre avstanden mellom gitter og heisestol eller motvekt er så stor at større åpning kan tillates.
 8. a) Enhver inngangs- eller inntaksåpning i sjaktvegg eller innhegning skal være forsynt med dør som ikke slå inn i heisebanen.
 - b) Såfremt heisestol ikke befinner sig foran døråpning, må døren ikke kunne åpnes utenfra uten anvendelse av spesiell nøkkel.

- c) Døren må være selvlukkende såfremt den ikke står i 18 mai. sådant avhengighetsforhold til heisestolen at ingen fare kan befryktes. Bestemmelsene i punkt b) og c) gjelder ikke dør for inntaksåpning som ligger minst 80 cm over gulvet.
9. Dører til ildfaste sjakter skal være ildfaste, enten av tre med tett jernbelegg på begge sider eller av annen godkjent ildfast konstruksjon. Vender døren ut i det fri, bortfaller denne bestemmelse.
10. Hvor der fordres nøiaktig samarbeide mellom låsdeler på karm og dør, skal karmene være av tilstrekkelig solid jern.
11. Med undtagelse av de i post 4 c) omhandlede småheiser må ingen tas i bruk uten uttrykkelig skriftlig tillatelse fra bygningschefen. Før sådan tillatelse gis, skal den underkastes en spesiell kontroll. Videre skal vareheiser kontrolleres hvert år, personheiser med høist $\frac{1}{2}$ års mellomrum. Den for sådan prøve nødvendige monterhjelp og anordning, bekostes av eieren. Bygningschefen kan til denne kontroll søke sakkyndig hjelp i den utstrekning man finner det nødvendig.

§ 8. (Lovens § 97, 2.)

Bygningsrådet kan forlange at der på tak skal anbringes snefangere og stiger av ildfast materiale for brandvesenet.

§ 9. (Lovens § 98.)

Avløpsvann fra tak mot gate eller offentlig plass skal i den utstrekning forholdene efter bygningsrådets skjønn tillater det, føres direkte til kloakk.

§ 10. (Lovens § 113.)

I Larvik tillates inntil videre opført trebygninger overensstemmende med bygningslovens §§ 114 og 115 i følgende strøk:

Langestrand.

Et areal der begrenses av Eidgaten, Kirkegaten, Langesgate, Fjeldgaten og bygrensen.

Hovedbyen.

Et areal der begrenses av Øvre Bøkeligate (bøkeskogen) og bygrensen samt hvad der ligger østenfor og nordenfor Løkkeveien, Herregårdsbakken og Danneskjoldsgatens forlengelse.

Torstrand.

Et areal der begrenses av Danneskjoldsgate, dennes forlengelse inntil den støter til Bugges gates forlengelse, Bugges

18 mai. gate, 2nen tverrgate fra Kjeld Stubs gate (Undersbogate), Tordenskjoldsgate, Oseberget samt bygrensen.

§ 11. (Lovens § 132, 4.)

Enhver byggeanmeldelse skal foruten av byggherren være underskrevet av den som skal utføre arbeidet eller er ansatt som ansvarshavende i henhold til § 12 (byggningslovens § 137.)

§ 12. (Lovens § 137.)

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann under sådant ansvar og på sådan måte som bestemt i bygningslovens § 137.

For mindre arbeider kan bygningsrådet dispensere fra denne bestemmelse.

§ 13. (Lovens § 144.)

Som gebyr for anmeldelser etc. i henhold til bygningslovens § 144 betales:

Verdi	0—	400 kroner		ingenting
»	400—	2 500	»	 kr. 5,00
»	2 500—	15 000	»	 » 10,00
»	15 000—	50 000	»	 » 25,00
»	over 50 000		»	 » 50,00

Gebyret tilfaller bygningsrådet.

§ 14. (Lovens § 146.)

Helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann fra alle tomter, også sådanne som ikke er, eller aktes bebygget.

§ 15. (Lovens § 150.)

Ubebyggede tomter skal holdes i ryddig og ordentlig stand og kan, hvis forholdene tilsier det, forlanges inngjerdet.

§ 16.

1. Kongelig resolusjon av 4 september 1896 om regler og takster for opmåling etc. opheves.
2. Kongelig resolusjon av 8 mai 1897 om instruks for stads-konduktøren opheves, under henvisning til bygningslovens §§ 57, 58 og 59 som gjelder som instruks for stadsingeniøren som opmålingschef.
3. Kongelig resolusjon av 16 oktober 1897 angående betalingsregulativ for behandling av byggningsanmeldelser opheves.
4. Kongelig resolusjon av 16 juli 1907 angående forandring av betalingsregulativet opheves.

5. Høieste resolusjon av 2 oktober 1902 angående skjerpene bygningsforskrifter opheves i henhold til vedtektenes § 10.
6. Kongelig resolusjon av 1 juli 1907 om flat taksten opheves i henhold til bygningslovens § 87 og forskriftenes kap. XI § 49—51.
7. Kongelig resolusjon av 27 september 1912 om murtvang og trebebyggelse opheves, kfr. vedtektenes § 10.

Skriv fra Sosialdepartementet.

18 mai.

Efter fullmakt gjeven ved kongelig resolusjon fra 25 april 1934 stadfæstes denne hermed i samnæve med lov nr. 5 fra 25 juli 1912 vedtatt af Kjøbstadsbestyrelsen for Trondhjem fylke, i møte 28 april 1936 om ny vedtekt om stengjingsstid for utsalgstader.

Vedekten gjeldt inntil vidare, å rekne frå og med 15 juni 1936. Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

Den nye vedtekta lyder so:

§ 1.

A. Utsalgstader for varer skal med vedkommende undantak på kvardagar vera stengde frå kl. 19 til kl. 8. På laurdagar stengjast kl. 18.

Nyårs-, påske-, pinse- og julstien stengjast kl. 17, 1 og 17 mai når desse fell på kvardagar stengjast kl. 18.

B. På sun- og helgedagar haldist heilt stengt.

§ 2. Fra fyresegnene i § 1 gjeld desse undantak:

Utsalgstader som berre sel alkoholfri drykk, tobakk og tobakksvarer, frukt og bakervarer, kan på sun- og helgedagar haldist opne frå kl. 9 til kl. 10 og frå kl. 11 til kl. 21. På 1 og 17 mai når desse fell på kvardagar kan dei berre utsalgstader haldist opne som i § 1. A fyrste ledet fyrst. Utsalgstader som berre sel mjølk og mjølkprodukt, kan på sun- og helgedagar haldist opne frå kl. 8 til kl. 10.

§ 3. Bensinstasjonar — og utsalgstader som berre sel avisar og tidsskrifter går ikkje inn under fyresegnene i denne vedtekta.

§ 4. I stengjingsstida må kunders ikkje sleppast inn, men kunder som er komne inn før stengjingsstid kan etapederast etter stengjingsstid.

§ 5. Brot på desse vedtekter vert straffa etter lova. Jfr. straffelova § 399, 2.

Skrivebrev fra Sosialdepartementet.

18 mai.

I medhold av § 15 i

Utgiver: Byråchef C. Lampe

Angang resolusjon av 25 april